

ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBEC HRADIŠTKO

JARO 2020

**Téma:
VZPOMÍNKA
NA
FRANCOUZSKÉ
ZAJATCE**

**ROZHOVOR
S DALIBOREM
ČERNÝM**

**PŮJČOVÁNÍ
E-KNIH
V KNIHOVNĚ**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V sobotu 30. listopadu se konalo setkání jubilantů. Kromě blahopřání všem přítomným připomněli organizátoři i diamantovou svatbu manželů Veverkových a vzpomněli na zemřelé spoluobčany.

Slavnostní rozsvěcení vánočního stromu se poprvé konalo na nádvoří u zámku. Tradiční program doplnila přednáška na zámku a výtvarné dílny pro děti ve společenském sále.

Díky skupině nadšenců mohli návštěvníci zhlédnout živý betlém – výjevy z narození Ježíše Krista za zpěvu koled a hraných scén. Lidé byli obohaceni o nevšední zážitky i betlémské světlo.

V sobotu 18. ledna proběhl křest nové publikace Hradištko a okolí, které vydalo společenství Mezi řekami ve spolupráci s obcí Hradištko. Následovala přednáška o Svatojánských proudech.

V sobotu 15. února se konal hasičsko-učitelský ples. O nádherné zpestření programu se už potřetí ochotně a rádi postarali sourozenci Krásovi se svými tanečními partnery.

V průběhu února byla dokončena a zkolaudována přístavba a nástavba staré budovy základní školy. Ta je však zatím bez dětí, které pobývají v domácí karanténě.

Díky velmi mírné zimě vykvetl kandík už na přelomu února a března. Z důvodu omezení kvůli koronaviru se úpatí Medníku stalo výletním cílem pro stovky návštěvníků.

V sobotu 29. února se uskutečnil 4. ročník pikovického masopustu, který přilákal několik desítek návštěvníků. Odpoledne vyplnily bláznivé soutěže a hlavně veselá nálada.

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

považuji se za optimistku a na všem zlém se snažím najít něco dobrého. Například zavřenou knihovnu a zrušení kulturních akcí využiju pro přípravu jarního Zpravodaje a psaní obecní kroniky. V momentě, kdy píšu tyto řádky, není stále zřejmé, jaký vývoj a následný dopad infekce viru COVID-19 bude mít. Když mi Jirka z úřadu přinesl dárek v podobě mé první vlastní roušky, kterou ušila jeho dcera, šikovná a nápaditá švadlena, opadly mé prvotní zábrany nasadit si přes pusku chirurgickou pomůcku a k roušce z barevné látky jsem přistoupila jako k zajímavému módnímu doplňku. Okamžitě jsem poslala fotku kamarádkám přes sociální síť, zčásti abych se pochlubila, a zčásti proto, aby i ony překonaly svůj rezervovaný vztah k rouškám. Hned se přihlásilo několik zájemkyň. Jedna z nich mi odepsala: „Na páteční službu na poště bych taky měla mít roušku. Jestli bude v pátek pošta... A jestli bude vůbec nějaký pátek... Dnes si člověk nemůže být ničím jistý.“ Jak příznačná slova v oněch dnech... Přejí Vám, abyste tuto трудноmyslnou dobu přežili ve zdraví a těšili se aspoň z malých radostí. Nás těší zodpovědné chování našich spoluobčanů, především jejich četné nabídky na pomoc nejruznějšího druhu, od šití roušek po štípání dřeva starším občanům. Věřím, že v koronavirovém testu obstojíme.

LUCIE HAŠKOVÁ

- výstavba kanalizace v lokalitě Nade Vší probíhá podle schváleného harmonogramu
- na Hradištku a v Pikovicích došlo k ořezání přerostlých stromů a keřů zasahujících do komunikací
- bude předlážděna část komunikace v Pikovické ulici, a to v úseku od restaurace Japeka po křižovatku u zámku
- obec vstoupila v jednání s investorem o výstavbě nákupního řetězce
- byla dokončena přístavba a nástavba školy
- uzavření školských zařízení bylo využito k přestěhování zbývajících dvou tříd základní školy z budovy zámku
- byl zadán projekt na rekonstrukci budovy čp. 3 (bývalé kanceláře OTK), kam se přestěhuje obecní úřad a knihovna, část objektu už využívá pracovní četa
- připravuje se projekt na stavební úpravy ve společenském sále, aby se mohl využívat jako druhá tělocvična a zároveň jako prostor pro konání společenských akcí
- byla pronajata ordinace v čp. 327, probíhá zde rehabilitace dětí i dospělých
- bylo pronajato čp. 303 (bývalý second-hand), kde bude servis kol, lyží, broušení bruslí a další doplňkové služby
- byl pronajat pozemek pod skálou u štěchovické přehrady spolku Jdeseven, který podal dvě žádosti o dotaci na zvelebení tohoto prostoru a vybudování prvků pro volnočasové aktivity
- byl aktualizován projekt na opravu zámecké brány a části zdi mezi bránou a zámekem, čeká se na vhodný dotační titul
- policejní stanice na Rajchardově má novou náčelnici npor. Bc. Vladimíru Rajšnerovou
- na obecní úřad nastoupila na podatelnu nová pracovníce L. Buriánková, bylo vyhlášeno výběrové řízení na pozici účetní
- bylo omezeno množství ukládané suti do sběrného dvora na 25 l za den

Pro téma jednoho z příštích Zpravodajů bychom rádi zmapovali nejstarší hradištské chalupy a rody. Budeme rádi za staré rodinné fotografie, včetně snímků chalup, dokumenty, zpracované rodokmeny, tradované rodinné historky a další různé informace.

Kontaktujte nás na e-mail redakce@hradistko.cz nebo na tel. 731 658 505. Děkujeme!

PÁ
TRÁ
ME

Z obsahu ZPRAVODAJE JARO 2020

Editorial	1	Kalendárium	13
Telegraficky	1	Za ptáky i cesta do vesmíru	13
Pátráme	1	HRADIŠTSKÝ TALENT:	
Z JEDNÁNÍ ZO, ZPRÁVY Z ÚŘADU:		Na ledovci je nejkrásnější východ slunce	14
Zastupitelstvo jednalo 16. prosince 2019	2	SPOLEČENSKÁ KRONIKA:	
Zastupitelstvo jednalo 20. ledna 2020	2	„Ale neboj, holka, vono to zas bude dobrý...“	15
Zastupitelstvo jednalo 26. února 2020	3	Diamantová svatba manželů Veverkových	15
Veřejná finanční podpora obce Hradištko na rok 2020	3	Jubilanti v roce 2019	15
Hradištko v době pandemie	4	Vzpomínka na Zdeňka Ebra	15
Výstavba tlakové kanalizace – lokalita Nade Vší	4	SPOLKY, LIDÉ:	
Peníze až na prvním místě	5	Zimnímu období dominovaly požáry	16
TÉMA: VZPOMÍNKA NA FRANCOUZSKÉ ZAJATCE:		Řízení dopravy členy jednotky sboru dobrovolných hasičů	16
Národy v ohrožení	6	Jde se ven	17
Smutný osud dvou bratrů	6	Doba třetího věku	17
Jak žít po tom, co přežili?	7	Konečně spolu a hlavně „zdraví“	17
Francouzští zajatci z města Morlaix	8	na Trampských Pikovicích	17
Z deníku francouzského vězně	9	Z PŘÍRODY:	
ROZHOVOR S DALIBOŘEM ČERNÝM:		Po babičce klokočí	18
Farmaceuti nejsou jen prodávči léků	10 – 11	NAPSALI JSTE NÁM:	
ŠKOLA, ŠKOLKA, KNIHOVNA:		O zastávkách a odpadech	19
Hurá, dostavěno!	12	Návštěva Hradištska očima Katji z Ukrajiny	19
Jarní školka bez dětí	12	Našel se pes	19
Zahájili jsme půjčování e-knih	13	INZERCE	20

Zpravodaj obce Hradištko – jaro 2020, čtvrtletník vychází 6. dubna 2020. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreanty Hradištska, Brunšova, Pikovic a Rajchardova, IČ 00241245. Evidence MK ČR E 17527. Náklad 1 200 výtisků – zdarma. Distribuce Česká pošta. Tisk Kaliba. Redakce: Lucie Hašková, Rudolf Zdeněk, Mgr. Klára Budilová, PhDr. Květa Šubrtová, Zdeněk Prošek, Ing. Ladislav Vondrášek, Mgr. Jana Chadimová. Grafická úprava: PAPAVER. Kontakt na redakci prostřednictvím obecního úřadu nebo na e-mail: redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz. Uzávěrka příštího čísla je 10. června 2020.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 16. PROSINCE 2019

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Přijetí dotace od Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v rámci projektu OP VVV Šablony II ve výši 1 868 902,00 Kč, a převod přijatých prostředků na účet ZŠ a MŠ Hradištko.
- Uzavření dodatků k nájemním smlouvám s nájemci bytů v čp. 524 na adrese Sportovní 524, Hradištko s prodloužením doby nájmu na dobu určitou do 31. prosince 2020, výše nájemného bude navýšena o inflaci v souladu s nájemními smlouvami.
- Plán financování obnovy vodovodů a kanalizací ve vlastnictví obce Hradištko na období 2020 – 2029.
- Rozpočtovou změnu č. 07/2019, kterou se snižují rozpočtové příjmy o částku 5 228 tisíc Kč na celkových 77 230,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně a rozpočtové výdaje se snižují o částku 14 882 tisíc Kč na celkových 74 491,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 02/2019 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 03/2019 o místním poplatku ze psů.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 04/2019 o místním poplatku z po-
bytu.

- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 05/2019 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 06/2019 o místním poplatku ze vstupného.
- Cenu vodného na rok 2020 pro obec Hradištko ve výši 48,00 Kč/m³ včetně DPH a cenu stočného ve výši 40,00 Kč/m³ včetně DPH pro rok 2020.
- Maximální výši měsíčních odměn neuvolněných členů zastupitelstva, to vše v souladu s novelizovanými změnami zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) s platností od 1. ledna 2020, pro neuvolněného místostarostu 32 501 Kč, pro neuvolněného předsedu výboru nebo komise 3 611 Kč, pro neuvolněného člena výboru nebo komise 3 010 Kč a pro neuvolněného člena zastupitelstva 1 805 Kč.
- Veřejnou finanční podporu spolků, organizací a fyzických osob z rozpočtu obce Hradištko na rok 2020 v celkové výši 546 000 Kč v souladu s platnými Pravidly č. 1/2015 pro poskytování veřejné finanční podpory, neinvestiční transfer neziskové organizaci Farní charita Starý Knín pro rok 2020 ve výši 60 000 Kč a neinvestiční transfer neziskové organizaci Centrum sociálních služeb Hvozdy pro rok 2020 ve výši 4 000 Kč.
- Rozpočet Mateřské školy Hradištko na rok 2020 a střednědobý výhled roz-

počtu 2021-2022 této příspěvkové organizace.

- Rozpočet Základní školy Hradištko na rok 2020 a střednědobý výhled rozpočtu 2021-2022 této příspěvkové organizace.
- Rozpočet obce Hradištko na rok 2020. Příjmy jsou rozpočtovány ve výši 82 779 tisíc Kč a výdaje ve výši 97 783 tisíc Kč. Splátky úvěru představují částku ve výši 4 693 tisíc Kč. Rozpočet obce je stanoven jako schodkový. Tento schodek bude hrazen finančními prostředky z minulých let.
- Souhlas vlastníka honebních pozemků obce Hradištko se členstvím v Honebním společenstvu Medník, IČ: 07228716.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Informaci starostky o doplnění kulturní komise členkou paní Mgr. Janou Chadimovou.
- Informaci starostky o uzavření pracovní smlouvy na pozici administrativního pracovníka/úředníka s paní Lucií Buriánkovou od 1. ledna 2020.
- Informaci pana Jiřího Ferenceie, velitele zásahové jednotky sboru dobrovolných hasičů obce Hradištko o jejich aktivitě během roku 2019, počtu výjezdů (k datu 16. prosince 2019 to bylo 54), akceschopnosti a vybavení zásahové jednotky.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 20. LEDNA 2020

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Uzavření dodatku č. 2 ke smlouvě o dílo na provedení stavebních prací mezi ACG-Real s.r.o. se sídlem Velehradská 1735/28, Praha 3 – Vinohrady, PSČ 130 00, IČ: 27094359 a obcí Hradištko jako objednatelem na stavební práce pod názvem „Rekonstrukce, modernizace a rozšíření Základní školy Hradištko, stavební objekt na p. st. 13, č.p. 33 – přístavba a nástavba“ a pověřuje starostku uzavřít dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo na provedení stavebních prací.
- Hlasování v bloku všech usnesení projednávaného bodu zrušení Účelového

sdržení obcí Posázavský vodovod, IČ: 63836483 a založení dobrovolného svazku obcí Posázavský vodovod – dobrovolný svazek obcí.

- Rozpočtovou změnu č. 01/2020, kterou se zvyšují rozpočtové výdaje o částku 905 tisíc Kč na celkových 98 688 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- Informaci starostky obce o uzavření smlouvy o pronájmu prostor v čp. 303 k poskytování služeb cykloservisu.
- Informaci starostky obce o vyvěšeném adresném záměru pronájmu části po-

zemku parc. č. 700/13 (k. ú. Štěchovice) za účelem vytvoření veřejné přístupné, volnočasové plochy napomáhající rozvoji tělovýchovy a zdraví, k trávení volného času osob všech věkových kategorií.

- Informaci místostarosty obce o stavu podávané žádosti o poskytnutí dotace prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy z Programu 2020 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek Integrovaného Záchraného Systému v rámci Tematického zadání Vybavení jednotek SDH obcí osobními ochrannými prostředky ve výši 118 700 Kč a spoluúčasti obce 5 %.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 26. ÚNORA 2020

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Uzavření Smlouvy o bezúplatném převodu pozemků č. 6/910/20/A mezi Státním statkem Jeneč, státní podnik v likvidaci jako převádějícím a obcí Hradištko jako nabyvatelem týkající se pozemku p.č. 824/10, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 1 535 m². Převod nemovité věci je ve veřejném zájmu, neboť se na ní nachází místní komunikace ve vlastnictví obce Hradištko.
- Bezúplatné nabytí pozemku p.č. 389/55, jiná plocha, ostatní plocha o výměře 50 m² od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Na pozemku se nachází místní komunikace ve správě obce, sloužící veřejnému užívání.
- Výkup a uzavření kupní smlouvy na pozemky p.č. 168/6, ostatní plocha, neplod-

ná půda o výměře 6 m², p.č. 170/4, ostatní plocha, neplodná půda o výměře 5 m², p.č. 821/5, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 16 m² a p.č. 815/3, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 472 m². Celková částka činí 34 930 Kč, to je 70 Kč/m².

- Zapojení správního území obce Hradištko do přípravy Strategie regionu Posázaví na období 2021–2027 včetně strategických plánů Leader.
- Zařazení správního území obce Hradištko do území působnosti MAS Posázaví na období 2021–2027.
- Zařazení správního území obce Hradištko do území turistické oblasti Posázaví.
- Uzavření Dodatku č. 4 ke Smlouvě o dílo č. 10410051 se společností ČEZ Energetické služby, s.r.o. jako poskytovatelem a obcí Hradištko týkající se provozování

zařízení veřejného osvětlení. Nová cena plnění je stanovena na 48 366 Kč bez DPH za kalendářní měsíc.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

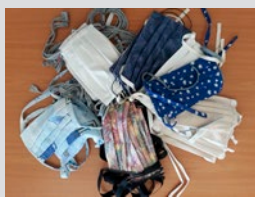
- Podání žádosti na grant „Nadace ČEZ – Stromy 2020“ spolkem Jdeseven z. s., IČ: 07646488 a současně je obec připravena podílet se na spolufinancování realizace uvedeného projektu částkou 10 000 Kč.
- Podání žádosti na grant „Nadace ČEZ – Oranžové hřiště 2020“ spolkem Jdeseven z. s., IČ: 07646488 a současně je obec připravena podílet se na spolufinancování realizace uvedeného projektu částkou 50 000 Kč.

Kompletní znění usnesení najdete na www.hradištko.cz.

Veřejná finanční podpora obce Hradištko na rok 2020

Žadatel	Cíle projektu	Celkové náklady	Vlastní a ost. zdroje	Žádost	Schváleno
Jdeseven z. s.	úklid, úprava, vyřezání, zastřešení a pěšiny	85 000	25 000	60 000	10 000
Vltavan pro Štěchovice a okolí	pořízení traktoru a stolu	185 000	135 000	50 000	0
SH ČMS - SDH Hradištko	činnost kroužku ml. hasičů, pouť 13. 6. 2020	50 000		50 000	50 000
Tomáš Tichý	hudební festival Trampské Pikovice 28. ročník	302 535	282 535	20 000	10 000
Tomáš Lorenc	údržba Pivovarského rybníku, akce pro děti	15 000	10 000	5 000	5 000
SH ČMS - SDH Pikovice	podpora požárního sportu, akce pro veřejnost	20 000		20 000	20 000
Myslivecké sdružení Medník	myslivecký kroužek, tlumení černé zvěře	120 000	100 000	20 000	20 000
Občanské sdružení Ovčičky	nákup herního prvku	12 000	2 000	10 000	10 000
TJ Slovan Hradištko	činnost mládežnických oddílů, dětské akce	520 000	364 000	156 000	156 000
TJ Slovan Hradištko	údržba a provoz fotbalového hřiště, oprava boudy	150 000	30 000	120 000	120 000
Gabriela Raiser	nákup deskových her	8 000		8 000	8 000
Petra Vondrášková	dokoupení cvičebních pomůcek	4 000		4 000	4 000
ZO ČZS Hradištko	zájezdy, osvěta boj se suchem	20 000		20 000	20 000
Sdružení Mezi řekami, z.s.	Info sešit Hradištko, přednášky, výstavy	95 000	55 000	40 000	20 000
tan. usk. Nech-těla odpočívát	nákup a výroba kostýmů na rok 2020	62 600	40 100	22 500	20 000
Sdružení Mezi řekami, z.s.	oprava hrobu R. Strimpla, koncert Vidhostice	100 000	90 000	10 000	0
Dramatický kroužek při ZŠ	nákup kostýmů pro děti	5 000		5 000	5 000
SK Pikovice	umělé zavlažování hřiště v Pikovicích	150 000	100 000	50 000	50 000
Bikepark Hradištko	údržba a provoz bikeparku rok 2020	10 000		10 000	10 000
Posázaví o.p.s.	úklid břehů a okolí Sázavy 2020, 5. 4. 2020	8 000		8 000	8 000
Farní charita Starý Knín	sociální služby pro naše občany	60 000	0	60 000	60 000
Centrum soc. služeb Hvozdy	sociální služby pro naše občany	4 000	0	4 000	4 000
Celkem		1 986 135	1 233 635	752 500	610 000

HRADIŠTKO V DOBĚ PANDEMIE

V době, kdy vznikají tyto řádky, jsme v situaci, která je pro všechny zcela neznámá. Z důvodu rizika šíření nákazy virem COVID-19 je vyhlášen nouzový stav a jsou nastavena krizová opatření. Zavřeny jsou školy, školky, téměř všechny obchody a služby, řada zaměstnavatelů omezuje provoz. Je omezen volný pohyb. Ze všech sdělovacích prostředků jsme atakováni zprávami o šíření

nákazy, většina lidí je ve zvýšeném stresu.

I přes to všechno je zjevná soudržnost lidí. Je to právě to, co všem pracovníkům na obci dodává v těchto dnech optimismus. Nabídek různých sousedské výpomoci máme více než požadavků – dobrovolníci šijící roušky, zajišťující nákupy, dodávky obědů a řadu dalších, o kterých jsme se ani nedozvěděli. Všem těm

patří velké poděkování a také provozovatelům všech obchodů, kteří zachovali možnost nákupu základních potřeb pro obyvatele. Ráda bych také poděkovala zaměstnancům obce, pracovníkům sběrného dvora a údržby, kteří i přes možná rizika vykonávají svou práci.

Pevně věřím, že v době, kdy vychází tento Zpravodaj, máme to nejhorší za sebou a životy všech se pomalu začínají vracet do původních režimů. V každém případě nám to však naše zažitá stereotypy naruší. Donutilo nás to zpomalit tempo, uvědomit si hodnoty, více se rozhlédnout kolem sebe a zaměřit se na to důležité.

Nezapomínejme v těchto složitých dnech dělat radost druhým, především svým blízkým a zkusme si toto odnést jako součást běžných dní.

Text: RADKA SVOBODOVÁ,
starostka obce

VÝSTAVBA TLAKOVÉ KANALIZACE – LOKALITA NADE VSÍ

Výstavba tlakové kanalizace běží bez přerušení i v této velmi komplikované době. K dnešnímu dni jsou realizované kanalizační větve v ulici Na Vrcholu, V Zákoutí, Sadová, Pod Vodojemem, Na Kopečku, Klidná a v části ulice Nade Vsi. Práce probíhají dále v ulici Nade Vsi a v ulici Spojovací. Aktualizovaný průběh prací najdete na webových stránkách obce.

Ukončení realizace je dle harmonogramu plánováno na leden 2021. Po dokončení celého díla bude zajištěna jeho kolaudace.

Po této době bude teprve možné realizovat jednotlivá připojení domovních kanalizačních přípojek do nových čerpacích stanic,

a tím budou uvedeny do provozu jednotlivé kanalizační přípojky.

Vzhledem k tomu, že zhotovitel má na základě smlouvy o dílo přesně definovaný rozsah díla a lhůtu pro jeho dokončení, není možné, aby v rámci výstavby jednotlivých přípojek současně řešil a realizoval domovní gravitační přípojky ani jejich přípravu. Tato část kanalizace je, jak již bylo sděleno všem vlastníkům, samostatnou částí, kterou si zajišťuje vlastník nemovitosti na své náklady. Žádáme tímto vlastníky nemovitostí, aby nenaléhali na zhotovitele a brali ohled na výše uvedenou skutečnost. V rámci stavby a zprovoznění jednotlivých přípojek budou ze strany obce k dispozici zcela jistě kontakty na zhotovitele těchto domovních gravitačních částí. Realizace jednotlivých přípojek probíhá vždy v určitých lokalitách, kde je již dokončena pokládka kanalizačního potrubí. Po realizaci těchto přípojek pak bude možné zajistit úpravu povrchů místních komunikací. Připomínám všem, kdo ještě nedoručili na obecní úřad podepsanou smlouvu o příspěvku, aby tak obratem učinili, neboť bez tohoto dokumentu nebude možné předmětnou přípojku realizovat.

Děkuji všem, kteří se na projektu podílejí, a také za trpělivost těm, kteří výstavbu kanalizace chápou a vědí, že s sebou přináší nemalá úskalí nejen v podobě poškozených komunikací, ale i omezení provozu.

Telefonický kontakt na případné dotazy k výstavbě: 731 658 507.

Text a foto:
IVETA MYŠKOVÁ

PENÍZE AŽ NA PRVNÍM MÍSTĚ

Možná se opakují, ale opakování je prý matka moudrosti. Takže znovu k odpadům z pohledu financí. Každý z nás vytváří odpad. Jak říká Míla Břečka v Pupendu: „Každý to dělal a kdo tvrdí, že ne, dělá to dodnes.“ Každý někdy vyhodil do popelnice něco, co tam nepatří, a kdo tvrdí, že ne, dělá to dodnes. Jádru pudla je v tom, kam a v jaké formě odpad odložíme.

Jasnou volbou pro lenochy a ignoranty je popelnice před domem nebo kontejner na komunální odpad v obci. Ale kolik stojí obec vyvážení takové popelnice ve srovnání s tím, když odpad rozdělíme do správných a z pohledu likvidace levnějších kontejnerů?

Odpad z popelnice (SKO)

Likvidace jedné tuny nás stojí 1 840 Kč + 20 970 Kč za každý čtvrtěk, kdy jsou popelnice a kontejnery vyvezeny. Leden 2020: 75,2 t -> 243 340 Kč.

Sklo

Výsyp jednoho zvonu stojí 241 Kč. Vejdou se do něj zhruba 3 tuny skla, likvidace 3 tun odpadu z popelnic nás stojí 5 500 Kč, takže když hodíte sklo do zvonu, a ne do popelnice, dost ušetříme.

V roce 2020 jsme navýšili počet zvonů na sklo a zároveň rozšířili síť stanovišť. Zároveň jsme se svozovou firmou upravili interval vývozu. Do letošního roku byly zvony vyváženy každý měsíc bez ohledu na naplněnost a v řadě případů jsme platili za výsypy poloprázdných zvonů. V současné době je vývoz prováděn až po naplnění většiny zvonů.

Papír, plast a tetrapak

Výsyp jednoho kontejneru stojí 207 Kč. V tomto případě je třeba vzít v úvahu to, že za vytríděný odpad dostáváme od společnosti EKO-KOM finanční odměnu, která za rok 2019 činila **312 500 Kč za vytríděné sklo, papír, plast s tetrapakem a kovový odpad**. Jak jsem již výše psal, je důležitá také forma ukládání odpadu do kontejnerů. Když do kontejneru hodíte nesešlapané obaly, tak za 207 Kč svozová firma vysype vzduch, „a to se vyplácí“.

SBĚRNÝ DVŮR

Sklo, papír, plast a tetrapak – pokud jsou kontejnery v obci plné, neváhejte tento odpad přivést na sběrný dvůr. Ve sběrném dvoře je dostatečná kapacita na uložení těchto odpadů. Z tohoto důvodu neplánujeme navýšovat počet kontejnerů volně rozmístěných po obci, neboť je to v souvislosti s cenou za výsyp ekonomicky nevýhodné.

Bioodpad – posekanou travu, shrabané listí, spadlé ovoce a další bioodpad, který uložíte na kompost nebo odvezete na sběrný dvůr a nenasypete jej do popelnic, nám ušetří nemalou částku, protože v současné době vozíme bioodpad do kompostárny, která nám za uložení a likvidaci nic neúčtuje.

Kovové odpady – každá plechovka, kterou nehodíte do popelnice, se nám třikrát za-

platí. Zaprvé nezaplatíme za likvidaci kovu jako odpadu, za druhé nám EKO-KOM dá odměnu za třídění kovů a sběrné suroviny zaplatí za kov jako surovinu. V roce 2019 jsme od sběrných surovin za kov odvezený ze sběrného dvora obdrželi 76 000 Kč.

Dřevěný odpad – dřevěné a dřevotřískové desky z rozebraného nábytku se v minulosti ukládaly na skládku spolu s velkoobjemovým odpadem. V současné době vozíme tento druh odpadu jako surovinu pro výrobu dřevovláknitých desek za cenu 490 Kč za tunu, a tím pádem neplatíme na skládce za uložení 1 350 Kč za tunu. Proto se nedivte, že po vás zaměstnanci ve sběrném dvoře chtějí odpad ještě dotřídít a uložit do správných kontejnerů.

Textil, jedlý olej a tuk – světe div se, i za tento odpad dostaneme nějaké drobné, takže ne do popelnice a do kanálu, ale na sběrný dvůr.

Elektroodpad – vše od lednice po mobil je surovina a firmy, které jej odvezou v rámci zpětného odběru elektrozařízení ze sběrného dvora, nám jenom za rok 2019 zaplatily 50 000 Kč. Takže, když ovladač od televize, nefunkční mobil, vybité baterie a další elektrozařízení nehodíte do popelnice, ale odvezete do sběrného dvora, tak na tom ještě všichni vyděláme.

Suť a demoliční odpad – možnost ukládání omezeného množství tohoto odpadu má předcházet jeho ukládání do popelnic a kontejnerů na komunální odpad. V současné době bohužel dochází k tomu, že i při velkých rekonstrukcích objektů, kdy množství suti je opravdu značné, si občané vymáhají uložení tohoto odpadu na sběrný dvůr a řeší to půjčováním si kartiček od sousedů a kamarádů. Bohužel tato situace nás vede k tomu, že jsme nuceni omezit ukládání suti na denní limit

251 a prokazování oprávnění ukládat odpad na sběrný dvůr předložením průkazu totožnosti, což nám v tomto případě umožňuje zákon. Krom toho stavební a demoliční odpad je za mírný poplatek možno v jakémkoli množství ukládat u několika soukromých firem v okolních obcích.

Pneumatiky – likvidace pneumatik uložených ve sběrném dvoře v roce 2019 nás stála 10 000 Kč, přitom pneumatiky je po přezutí vašeho vozu možno bezplatně zanechat v pneuservisech, protože ty mají možnost je v rámci zpětného odběru předat společnosti ELTMA.

Objemný odpad – také u tohoto odpadu se nám stále častěji stává, že podnikající osoby se zbavují ve sběrném dvoře odpadu ze své výdělečné činnosti a přesvědčují nás o tom, že se jedná o odpad z jejich domácnosti. Za prvé se tímto dopouštějí přestupku proti obecní vyhlášce, ale především zatěžují finančně obec, potažmo své spoluobčany. V případě, že bude tento trend pokračovat, bude muset obec přistoupit k omezení množství a četnosti ukládání velkoobjemového odpadu na sběrný dvůr, a to i na úkor slušných občanů.

OPATŘENÍ NA SNÍŽENÍ NÁKLADŮ

Obec v roce 2020 ukončila nevýhodné pronájmy kontejnerů, optimalizovala sběrnou síť kontejnerů na tříděný odpad a uzavřela finančně výhodné smlouvy s firmami, kterým předáváme odpady k likvidaci. Obec bude i nadále investovat do zkvalitnění odpadového hospodářství obce a informovanosti všech poplatníků o co nejšetřnějším nakládání s odpady.

A co vy?

Text: JIŘÍ AUTERSKÝ, pracovník OÚ

CHARITATIVNÍ SBÍRKA

Plánovaná jarní charitativní sbírka oblečení, lůžkovin, hraček, bot, nádobí, drobných spotřebičů atd. proběhne v rámci možností o prázdninách. Neplňte naše kontejnery věcmi, které ještě mohou posloužit. Děkuje.

ODPADY Z POHLEDU FINANČÍ V ROCE 2019 VÝDAJE:

Likvidace a vývoz popelnic a kontejnerů s komunálním odpadem 2 740 000 Kč
Papír, sklo, plast a tetrapak – 750 000 Kč • Stavební odpad a suť – 97 000 Kč
• Nebezpečný odpad – 80 000 Kč • Velkoobjemový odpad – 167 000 Kč
• Dřevěný odpad – 4 000 Kč • Pneumatiky – 10 000 Kč • Doprava kontejnerů – 250 000 Kč • Bioodpad – 0 Kč • Pronájem kontejnerů a nádob – 78 000 Kč
Provoz sběrného dvora – 1 200 000 Kč

PŘÍJMY:

Odměna za třídění odpadů od firmy EKO-KOM – 312 000 Kč • Prodej kovů – 76 000 Kč • Zpětný odběr elektrozařízení – 50 000 Kč • Poplatky za odpad od občanů, chatařů a živnostníků – 2 800 000 Kč

Výdaje celkem: 5 376 000 Kč

Příjmy: 3 238 000 Kč

NÁRODY V OHROŽENÍ

Letos v dubnu uplyne 75 let od hromadného vraždění vězňů z koncentračního tábora Hradištko. V květnu bychom si připomněli jejich oběti při každoroční vzpomínkové akci u pomníku. Z důvodu koronavirové pandemie se letos poprvé po mnoha letech pietní akt neuskuteční.

Možná že v těchto dnech, lépe než kdy jindy, se dokážeme vžít do pocitů lidí v tehdejší době. I my nyní zažíváme řadu omezení, máme strach o naše blízké, platí zákaz shromažďování, konání kulturních a společenských akcí, cestování atd. Nikdo neví, kdy to skončí. Tato opatření jsou však v zájmu našeho zdraví, nikoli vinou diktátorského režimu.

Jistou podobnost můžeme spatřit i v tom, jak se v době ohrožení chová celý národ. Pokud si všimáte, co se s námi stalo během právě probíhajícího stavu nouze, žasnete nad tím, jak jsme chápaví, vstřícní, solidární a ochotní pomáhat. Vězte, že přesně takové nás viděli přeživší Francouzi z koncentračního tábora Hradištko. Připomeňme si osudy některých z nich a věnujme jim alespoň touto cestou tichou vzpomínku.

SMUTNÝ OSUD DVOU BRATRŮ

Marcel a Charles Givryovi byli nerozluční bratři, kteří žili ve francouzském městě Grenoble. Dne 11. listopadu 1943 se stejně jako 1 500 místních obyvatel zúčastnili manifestace k 25. výročí uzavření příměří mezi Francií a Německem. Demonstranti se začali scházet severně od města, aby položili věnce k památníku první světové války. Dlouhý průvod se táhl přes celé město. Odevšad se ozývala protiněmecká hesla a zpívala se Marseillaisa.

Němečtí okupanti byli o plánované demonstraci velmi dobře informováni a nenechali si ujít odvetu. V 11 hodin dopoledne se na obloze rozzářila světlice, která byla signálem pro zahájení útoku. Německé vojenské síly posílené gestapem a francouzské milice ve službách okupantů obklíčily průvod a jeho účastníky pozatýkaly. Většina z nich byla v krátké době převezena do sběrného tábora ve městě Compiègne, odkud vedla cesta do stovek pracovních a koncentračních táborů rozestých po celé Evropě.

Pro Marcela a Charlese Givryovy nastala dlouhá a únavná cesta. Nejprve byli převezeni do koncentračního tábora Buchenwald. Zde museli tvrdě pracovat za dohledu polských káplů, kteří se vysmívali všem, kteří přijeli z Francie, kvůli nedostatečnému oblečení, které v Compiègne dostali. Poté byli převezeni do koncentračního tábora Flossenbürg, odkud za několik dní pokračovali transportem na Hradištko. Zde byla každodenním „chlebem“ nucená práce, zneužívání a nedostatek jídla. Po skromné snídani, která sestávala ze

skrojku chleba a kávy z čekanky, vyrazili pěšky na místo, kde probíhaly stavební práce na silnici. Celý den se na ně řinuly rány holemi a pěstmi za práci, která byla údajně špatně odvedena.

Kromě fyzického strádání a nedostatečné hygieny sužoval oba bratry velký stesk po domově. Marcel zanechal doma ženu se třemi syny, z nichž nejmladšímu bylo jen několik měsíců. Jeho žena vyráběla matrace, aby celou rodinu uživila. Uvidí se ještě vůbec? Myšlenka na ně byla největší motivací, jak veškeré utrpení vydržet a pokusit se přežít. Dopisy z domova byly vzácné a potravinové balíčky poslané rodinami, které se francouzský Červený kříž zavázal dopravovat do táborů, byly pravidelně vyrabovány. Jakékoli stížnosti byly trestány smrtí.

Když přišel na konci dubna 1945 rozkaz k evakuaci tábora, šli vězni, kteří zázrakem přežili týrání, hlad i hromadné střelení, na nádraží do Měchenic, kde dva dny stáli namačkáni ve vlaku.

„Celé Měchenice viděly ty stovky podvyživených lidí, a tak upláceli Němce cigarety, aby nám dovolili dát jim najíst. Místní řezník navařil padesátilitrový kotel polévky a udělal ji hodně mastnou, aby je zasytila. Jenže ti chudáci z toho měli akorát střevní problémy. Hrozně jsme si vyčítali, že jsme jim víc ublížili, než pomohli. Dodnes vidím jejich ruce vystrčené ze zamřížovaných okýnek vagónů, jak prosí o chleba – „léba, léba, léba“. To poznamenal člověka na celý

Marcel's rodinou v roce 1943

život. Jeden z vězňů ve vlaku zemřel, tak jeho tělo vyndali ven a jiní vězni ho pochováli nad nádražím,“ vzpomínala na poslední dny druhé světové války měchenická pamětnice Marcela Hurtová. Tím vězněm byl Marcel Givry, který zemřel několik dní před osvobozením v náručí svého bratra.

Po revoluci byli němečtí zajatci donuceni jeho tělo vykopat, dát do rakve a znovu pohřbít. Je pohřben na hřbitově v Trnové, daleko od své rodiny. Jeho tři synové – Ginés, Maurice a Gilbert se svého otce nikdy nedočkali. Jejich maminka chodila po skončení války každý den do školy v Grenoblu, kde sídlil Červený kříž, aby se dozvěděla, co se s jejím manželem a švagrem stalo. Charles, který se konce války do-

Marcelův hrob v Trnové

žil, bohužel krátce po svém návratu domů zemřel na tyfus.

„Až do roku 2012 jsme nevěděli, kde je můj otec pohřbený. Tehdy jsem se poprvé vypravil na Hradištko v doprovodu své snachy Laurel a vnuka Cédrica. Díky vám jsme se dozvěděli o existenci hrobu našeho otce. Pro mě, mého bratra a celou naši rodinu znamenalo obrovskou úlevu vědomí, že náš otec měl pohřeb,“ uzavírá své vyprávění Gilbert Givry.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ;
foto: archiv rodiny Givry

Charles krátce po návratu domů

JAK ŽÍT PO TOM, CO PŘEŽILI?

Ve střední části jižní Francie se nachází region Auvergne – Rhonské Alpy, kterým protéká řeka Drôme. Na ní leží čtyři malé francouzské vesnice Saint-Croix, Pontaix, Vercheny a Barsac. V každé z těchto vesnic se nachází pomník s vytesanými jmény připomínajícími události z prosince 1943.

V noci z 21. na 22. prosince 1943 připravila místní odbojová skupina „Saillans-Vercheny“ útok na německý vlak, který projížděl po trase Livron-Briançon. Kolem sedmé hodiny ranní projížděl vlak, který převážel německé vojáky, stroje a 14 aut, úsekem mezi obcemi Vercheny a Pontaix. Vlak vykolejil a od ohně, který měli vojáci rozdělány, aby se v mrazivém počasí zahřáli, chytly benzínové nádrže aut, což způsobilo výbuch dvou vagónů s municí. Při této akci zemřelo 19 německých vojáků a odvetná akce na sebe nenechala dlouho čekat. O pět dní později obklíčily dvě stovky nacistických vojáků čtyři vesnice, které ležely nejbližší místu útoku, a pozatýkali 57 mužů ve věku 18 až 45 let – tři Francouze za každého padlého Němce.

Edmondu Pouletovi bylo v té době 23 let a s odbojovou akcí neměl nic společného. Žil ve vesnici Pontaix, kde jeho rodina vlastnila vinice. Dne 27. prosince 1943 zaslechla Edmondova rodina v šest hodin ráno násilné kopání do vchodových dveří jejich domu. Rodiče vstali a bez zvláštního podezření otevřeli dveře. Edmond zaslechl cizí hlasy a odměřené povely. Na nic nečekal a utekl zadním vchodem z domu. Celá vesnice však byla obklíčena, Edmond byl brutálním způsobem dopaden a dovlečen zpět do domu. Němečtí vojáci počkali, až se Edmond oblékne, dovolili, aby mu matka dala svačinu a poté ho vyvedli z domu. Naložili ho do auta, kde už byli zatčení muži z vesnice Saint-Croix a následně se k nim připojili i muži z Pontaix, včetně Edmondova bratrance Armanda. Tomu bylo teprve 17 let a zatčení se mu zpočátku vyhnulo. Jeho zvědavost se mu však stala osudnou – sledoval, jak jeho přátelé odcházejí, a vydal se s nimi. Všichni byli naloženi do vlaku, který pokračoval do obcí Vercheny a Barsac. I odsud mířila do vlaku řada zatčených mužů.

Muži byli odvezeni na gestapo v Lyonu, kde byli podrobeni brutálním výslechům. Přestože byli mezi zatčenými ti, kteří znali jména členů odbojové skupiny, nikdo nic nevyzradil. Gestapo vybralo z 80 mužů 57 k deportaci. Nastala dlouhá cesta plná hladu, zimy a strachu – tranzitní tábor v Compiègne, Buchenwald, odtud někteří do Mauthausenu, většina do Flossenbürgu. Ani to nebylo cílové místo, odtud byli mnozí poslání do koncentračního tábo-

ra Dora v německém Durynsku, sedm vězňů včetně Edmonda Pouleta skončilo v pobočce koncentračního tábora Flossenbürg na Hradištku. Z 57 deportovaných se domů vrátilo pouze 19. Hrůzy hradištského koncentračního tábora přežil ze 7členné skupiny pouze Edmond Poulet.

Teprve po návratu domů Edmond zjistil, že obětí je více než přeživších. A ti, kteří se vrátili, ještě neměli vyhráno. Edmondův bratranec Armand zemřel 26. května 1945 na tuberkulózu, vážné nemoci podlehl krátce po svém návratu i André Grangeron. Edmond měl větší štěstí a byl jedním

z mála, kdo mohl podat svědectví o tom, co si zatčení vytrpěli. Obcházel rodiny a pro řadu z nich byl poslem špatných zpráv. Vyprávěl o hradištském masakru a slova, která pronesl, odplavila poslední zbytky naděje. „André Monge, Jean Boustie, Abel Magnan, André Chaix, Robert Groslong a Michel Marcel byli zastřeleni.“ Hleděl do zarmoucených očí rodičů, žen i dětí a cítil provinění, že právě on je tím, kdo přežil. Nenacházel slova tváří v tvář otci Michela Marcela, který mu odmítal uvěřit a byl přesvědčen, že jeho syn je pouze zra-
něný, a tudíž stále ještě naživu.

Edmond sám nemohl uvěřit tomu, že je zase zpátky doma. Tolikrát o tomto místě snil daleko odsud, při monotónní těžké práci, kdy tělo umdlávalo za letních veder, nebo se nedokázalo zahřát za mrazivých dní. A teď, když byl konečně doma, měl stále před očima to kruté místo, tvrdé rány, které se snášely na jeho tělo, a viděl tváře těch, kteří se nevrátili. Edmond se snažil vrátit do normálního života, musel hodně jíst a nabrat sílu a za pět měsíců přibral 40 kg. I pro místní obyvatele bylo těžké hledět do očí tomu, kdo prožil peklo. Když se začaly v novinách objevovat první poválečné zprávy o nacistických zverstvech, bylo těžké jim uvěřit. Lidé byli otřeseni, ale raději se soustředili na budoucnost, novou naději, život byl těžký v každé době a člověk se snaží především uživit sebe a svou rodinu. Při pohledu na přeživší muže si však každý chtěl nechtě musel přiznat, že hrůzy z novin se netýkají nějakého odlehlého koutu Evropy, ale dotýkají se všech. Válka zasáhla do osudu každé rodiny. Do čtyř vesnic ležících na řece Drôme se nevrátili muži, jaké si pamatovali, ale chodící kostry, živoucí stíny a ustrašené bytosti. Tragédie postihla nejen rodiny, kterým se muži nevrátili, ale i ty, k nimž byl osud milosrdnější. Dokážou přeživší mluvit o tom, co prožili? Dokážou ostatní jejich vyprávění poslouchat? Vzájemné neporozumění, pochybnosti, neochota uvěřit a nemožnost cítit se do pocitů obětí vedly ke zklamání navrátilců a vzájemnému odcizení.

Uplynulo spousta let, než je lidé znovu vy-
zvali, aby podali svědectví. Až když zestárli a začali umírat, uvědomili si ostatní, že spolu s nimi zmizí i autentické vzpomínky a kolektivní paměť na hrůzy války. A kdo zapomene, ten by mohl stejné chyby opakovat. A tak třesoucí se rukou začali sepisovat své vzpomínky, přednášet ve školách, účastnit se vzpomínkových akcí a objíždět místa, kde stávaly koncentrační tábory. Edmund Poulet byl hlavním řečníkem v dokumentu o hradištském koncentračním táboře, který natočil Michel Clisson, syn Maurice Clissona, další z obětí hromadného střelení v dubnu 1945. I díky němu jsou navždy zachyceny autentické vzpomínky na temnou kapitolu v dějinách obce Hradištko.

Článek o setkání s Edmondem Pouletem a jeho vzpomínkách na pobyt v KT Hradištko byl publikován ve Zpravodaji podzim/zima 2012.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

FRANCOUZŠTÍ ZAJATCI Z MĚSTA MORLAIX

Morlaix je 15tisícové francouzské město ležící v Bretani. Dne 26. prosince 1943 zde neznámý muž hodil do kasáren granát a exploze zranila 17 německých vojáků. Okupanti za úsvitu druhého dne zatklí 300 místních mužů ve věku 18 až 35 let.

Jean Ambroise, tehdy dvacetiletý svobodný mladík, byl zatčen doma a odvečen na náměstí Place Thiers, kde úředník bez ohledu na společenskou třídu nebo rodinný stav náhodně vybral 60 rukojmích. Po několika dnech strávených ve vězení byli rukojmí převezeni nákladními auty do sběrného tábora v Compiègne a odtud deportováni do Buchenwaldu a Flossenbürgu. 12 rukojmích z Morlaix skončilo v koncentračním táboře Hradištko, z nich přežilo pouze sedm.

MŮJ DĚDEČEK BYL PRO MĚ HRDINA

Můj dědeček Jean mi začal vyprávět své vzpomínky na deportaci, když mi bylo šest let. Velmi dobře si na to pamatuji a už tehdy jsem si předsevzal, že na jeho vyprávění nikdy nezapomenu. Jenom moje babička nebyla ráda, když děda zavedl na toto téma řeč. Bála se, že z toho budu mít noční můry. Ale to se nestalo. Naopak, začal jsem se o to velice zajímat a už od velmi nízkého věku pro mne byl můj dědeček obrovským hrdinou!

Pravidelně mi vyprávěl příběhy, jež prožil. Měl jsem k jeho vyprávění spoustu otázek. Každý moment byl poutavý. Abych vše lépe pochopil, ukazoval mi také různé knihy. Snímky v nich byly násilné, ale všechno pak dávalo větší smysl. Můj dědeček mi byl při mém objevování nablízku a pomáhal mi, abych nebyl vší tou hrůzou přemožen. Moji prarodiče měli okruh přátel, bývalých vězňů, které jsem měl to štěstí pravidelně vidat. Všichni byli členy Národní federace deportovaných a internovaných, odboje a vlastenectví (FNDIRP). Větši-

na těchto přátel prožila jiné příběhy než můj dědeček. Nepamatuji si, jaké jsem jim kladl otázky, bylo to velmi ohromující pro někoho v mém věku. Ale naslouchal jsem a snažil se všechno si zapamatovat. Bylo to těžké, ale dělal jsem, co jsem mohl. Ve stejné době jsem ale také poznal lidi, kteří sdíleli podobné příběhy jako můj dědeček. Vzpomínám si na muže jménem Yves Tanné a Jacques Quintin. V roce 1990 vznikla nahrávka, na které Yves Tanné vypráví, jaký byl život vězňů z Morlaix.

Postupem času, jak jsem dospíval, se ve mně probudila vášeň pro historii. Když se mi podařilo dosáhnout svých profesních cílů, ocitl jsem se bezmocný tváří v tvář některým mezníkům, jež ležely na životní dráze mého dědečka. Můj dědeček zemřel v roce 2005 a tato smutná událost mě zastihla nepřipraveného a velmi mě zdrtila. Od toho okamžiku jsem začal pátrat po minulosti svého dědečka krok za krokem. Začal jsem věcmi, jež měl uschované – jeho vězeňskou čepici, dopisy a doklady. Poté jsem se chtěl znovu vrátit k jeho příběhům, k datům, místům, podmínkám ve vazbě. Dále jsem pokračoval ve výzkumu táborů, do nichž byl deportován, především jeho posledního tábora na Hradištku, o němž mi nejčastěji povídal. Začal jsem vskutku z ničeho!

Na internetu jsem našel plány a fotografie tábora, díky nimž jsem si udělal určitou představu o jeho velikosti a poloze. Koneč-

ně jsem mohl zaplnit jistou mezeru. Poté jsem vyrazil do archivu, kde jsem prozkoumával dokumenty týkající se nacistického zátahu v Morlaix dne 26. prosince 1943. Zde jsem učinil skvělé objevy!

V návaznosti na tento výzkum jsem se v roce 2015 rozhodl podniknout cestu na ono osudné místo, na Hradištko. Tento krok byl pro mě velmi významný, neboť jsem toužil spatřit tábor, o kterém jsem toho už tolik vyslechl. Byl to velmi zvláštní pocit najednou tam stát a rozjímat. Cítil jsem, jako bych byl znovu se svým dědečkem v kontaktu. Budu se snažit udržovat jeho památku a věřím, že mne na mé cestě doprovází.

Text: BENOIT AMBROISE;
přeložila: TEREZA VONDRÁŠKOVÁ

Jean Ambroise (*1924) – přežil

Gilles Cam (*1924) – přežil

Jean Guyader (*1918)

– zemřel 11. dubna 1945

Jean-François Guyader (*1916) – přežil

Marcel Hingant (*1924)

– zemřel 30. června 1944

Louis Houel (*1909)

– zemřel 11. dubna 1945

René Petit (*1911)

– zemřel 30. května 1944

Michel Penher (*1924)

– zemřel 7. ledna 1945

François Pouliquen (*1912) – přežil

Léon Rivoalen (*1915) – přežil

Yves Tanné (*1924) – přežil

Théophile Thomas (*1924) – přežil

Z DENÍKU FRANCOUZSKÉHO VĚZNĚ

Jmenuji se Théo, ale všichni mi říkají Lucky. Pocházím z města Morlaix v Bretani.

Na Vánoce roku 1943 byl v Morlaix spáchán atentát na německé vojáky. Nacisti zatklí 300 mužů a 60 z nás poslali do koncentračních táborů. Většina z nás byla nevinných.

Dvanáct z nás skončilo v koncentračním táboře Hradištko.

Byl jsem v pracovním komandu, které každý den vykládalo vagóny na nádraží v Měchenicích.

Na nádraží pracovala Češka Marcela. Uplatila německé kápy cigaretami, aby nám mohla nosit jídlo.

Všichni jsme za to Marcelu milovali, a když měla narozeniny, udělali jsme jí oslavu. Vyrobili jsme jí model Davle z chleba a třísek ve skleněné láhvi.

Zamilovali jsme se do sebe, ale báli jsme se dát své city najevo. Smrt číhala na každém kroku. Napsal jsem jí milostný dopis a slíbil jsem, že se po válce vezmeme.

Lucky-21

V den mých narozenin nad námi letěli Američani. Marcela se smála a říkala, že mi na nebi kreslí vzkaz – Lucky 21.

Marcela se se mnou přišla rozloučit. Na cestu mi upekla borůvkový koláč. Ani jeden z nás nevěděl, jestli se ještě někdy uvidíme.

V dubnu 1945 byl tábor vyklizen. Všechny vězně nahnali do vlaku v Měchenicích, kde jsme čekali tři dny na další transport.

Když jsem se konečně vrátil domů, zjistil jsem, že nacisti vyvraždili celou moji rodinu. Myslel jsem na slib, který jsem dal Marcelce. Ale trvalo mi dlouho, než jsem se ze všeho vzpamatoval.

Do Československa jsem mohl odjet až v roce 1966. Tehdy už jsem byl ženatý a měl jsem dvě děti. Marcela vychovala malého syna. Byla překvapená a dojatá, že mě vidí.

S Marcelou jsme zůstali v kontaktu celý život. Když mi začalo ubývat sil, sepsal jsem náš příběh do svého deníku, aby o nás vyprávěl, až tady ani jeden nebudeme...

S Daliborem Černým jsem se seznámila v místní školce, kde se jako jeden z mála otců zapojil do příprav zahradní slavnosti. Pracuje jako klinický farmaceut v nemocnicích Na Homolce a v Benešově. Povídali jsme si o vývoji české farmacie, nových službách pro pacienty i o právě probíhající pandemii COVID-19, která prověří celou společnost.

Co tě přivedlo ke studiu farmacie?

Vyrostl jsem v malém městě mezi Turnovem a Libercem, bydleli jsme v jednom z bytů v domě na náměstí, jehož součástí byla lékárna. Tam pracoval velmi vzdělaný a osvědčený lékárník. Často jsem ho pozoroval při práci a líbilo se mi, jak si ho lidé váží stejně jako místního lékaře. Když jsem se po gymnáziu rozhodoval, co budu studovat dál, upřednostnil jsem farmacii před medicínou, protože tam bylo víc chemie, která mě hodně bavila.

Ale nakonec ses lékárníkem nestal. Co ovlivnilo tvé rozhodnutí vydat se jinou cestou?

Během mých studií se lékárenství strašně změnilo. Už od 90. let se hlavní pracovní náplň lékárníků začala zaměřovat pouze na nákup a prodej léků na úkor jejich přípravy a kontroly. V roce 2006 jsem končil fakultu zrovna za ministra zdravotnictví Davida Ratha, kdy málem došlo k úplné degradaci lékáren – plánoval zavést tzv. „garážové lékárny“ téměř bez kvalifikovaného personálu. Naštěstí to nedotáhl do konce. Lékárna není ze zákona prodejnou, nýbrž zdravotnickým zařízením a mělo by to tak zůstat. Lékárníci jsou odborní pracovníci v první linii, kteří by měli umět pacientovi poradit podobně jako praktičtí lékaři. Jsou dennodenně v kontaktu s nemocnými lidmi a v souvislosti s probíhající pandemií viru COVID-19 mě trochu mrzí, že se jejich riziková práce nikde nevyzdvihuje. Všichni děkují sestřičkám, lékařům a hasičům, ale na lékárníky je zapomínáno. A to je přesně odraz toho, jak část společnosti lékárníky vnímá – jako prodáváče na úrovni pokladní v supermarketu. Dokazuje to i průzkum mého kolegy z lékárny, který nechal hlasovat cca 800 klientů lékárny, zda si myslí, že je pro práci v lékárně nutná nějaká kvalifikace, a 92 % odpovědělo, že nutná není! Totéž by si o praktickém lékaři nebo zubaři nemyslel nikdo.

Pracuješ jako klinický farmaceut v nemocnicích Na Homolce a v Benešově. Jaká je náplň tvé práce?

Poskytuji tzv. klinickofarmaceutickou péči. Mám přidělená spádová oddělení a určitý počet pacientů, například Na Homolce je to deset pacientů na JIP a třicet pacientů na standardním lůžko-

vém oddělení, a zodpovídám za bezpečnost jejich medikace. Nemocnice nás platí za to, aby za dobu hospitalizace pacienta nevznikaly lékové problémy. Ty se objevují, aniž by za to mohl lékař nebo sestra. Projeví se nežádoucí účinky, o kterých se dosud nevědělo, nebo vlivem dávkování, které se nedalo dopředu odhadnout. Můj hlavní úkol je maximalizovat účinek léčiv a minimalizovat jejich rizika, tedy předcházet lékovým problémům anebo je řešit v případě, že nastanou. Vše probíhá samozřejmě v těsné spolupráci s lékaři a sestrami. Jsem seznámen s každým případem pacienta a průběhem jeho léčby,

Foto Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov

FARMACEUTI NEJ

Má tedy každá nemocnice oddělení klinické farmacie?

Podle vyhlášky o minimálních požadavcích na lůžková zdravotnická zařízení by každá nemocnice měla mít zajištěnou dostupnost klinického farmaceuta, když ne přímo fyzicky, aspoň na telefonu. V některých nemocnicích může být klinický farmaceut ukotvený v nemocniční lékárně, záleží na manage-

mentu každé nemocnice. Na Homolce i v Benešově máme svoje vlastní oddělení stojící mimo nemocniční lékárnu. Výhodou je naše nezávislost, nejsme zatíženi provozem lékárny, zejména při našem rozhodování. Např. když jste zaměstnancem nemocniční lékárny, není pro vás motivace vysazovat lék pacientovi, který ho už sice asi moc nepotřebuje, ale lékárna ho má ještě hodně skladem a brzy mu skončí expirační lhůta. To je to hlavní, co se v našem oboru snažíme prosadit – abychom doporučovali léky, které jsou dobré pro pacienta, nikoli pro systém. Samozřejmě i my přihlížíme k ceně léků a podílíme se spolu s lékárnou na tvorbě seznamů nemocničních léčiv tak, aby léčba byla co nejkvalitnější za co nejnížší náklady. I my jsme farmaceuti a naše spolupráce s lékárnou je nezbytná, nicméně určitá míra nezávislosti by měla být zachována. Nepokrytě však přiznávám, že někdy to mezi klinickými farmaceuty a nemocničními lékárníky hodně jiskří stejně jako mezi některými lékařskými specializacemi!

» Dnešní senioři chodí do různých lékařských ordinací, léčí se se štítnou žlázou, s cholesterolem, s vysokým tlakem, s artritidou. Kdo hlídá vzájemný vliv jednotlivých léků?

Každý lékař nasadí lék ve svém oboru, ale už není nikdo, kdo všechny předepsané léky komplexně zhodnotí pohromadě. Specialisté k tomu často nemají dost informací a praktičtí lékaři na to nemají čas. My takové konzultace poskytujeme i ambulantním pacientům, ale děláme to spíše dobrovolně ve volném čase, protože zatím tuto službu zdravotní pojišťovny nehradí. Rádi bychom prosadili, aby každý pacient měl v budoucnu nárok jednou za rok si nechat zkontrolovat svou vlastní medikaci. Zatím realizujeme jednotlivé projekty, které finan-

» Jaké pozoruješ změny ve svém oboru za dobu, co zde pracuješ, a jaký odhaduješ jeho budoucí vývoj?

Samostatný obor klinická farmacie zde existuje už od 70. let minulého století, ale klinické působení farmaceutů začalo až kolem 2005 a od té doby je vývoj obrovský. V roce 2011 byla založena Česká odborná společnost klinické farmacie, která prosadila například to, že náš zdravotnický výkon u lůžkových pacientů je hrazený pojišťovnou. A odhaduji, že vývoj celého oboru bude pokračovat. Nikdo totiž neví, jaká je budoucnost samotných lékařů, zda se nezmění na výdejní automaty a zda si v budoucnu nebudeme moci objednat domů léky nejen volně prodejné, ale i na recept, jako je to možné už v Německu. Já osobně bych si to nepřál, ale myslím, že

PharmDr. Dalibor Černý, Ph.D. se narodil v roce 1983 a vyrostl v severních Čechách, v městečku Hodkovice nad Mohelkou a posléze ve vesničce Husa nedaleko zámku Sychrov v Českém ráji. Vystudoval Farmaceutickou fakultu Univerzity Karlovy v Hradci Králové (2001-2006) a poté doktorandské studium na 1. lékařské fakultě UK – obor farmakologie a toxikologie (2006-2012). Vedle toho si udělal zdravotnickou specializaci z klinické farmacie (2006-2011). Od roku 2006 působí jako odborný asistent ve Farmakologickém ústavu 1. lékařské fakulty UK v Praze. Je autorem řady odborných článků a také vysokoškolských skript Předepisování léčivých přípravků pro studenty lékařských oborů. Od roku 2011 pracuje jako klinický farmaceut v nemocnici Na Homolce a od roku 2017 současně v benešovské nemocnici Rudolfa a Stefanie. Je ženatý a má dvě dcery.

SOU JEN PRODAVAČI LÉKŮ

cují různé nadace a neziskové organizace, a poskytujeme své služby například v domovech pro seniory. V budoucnu by nám měl v této činnosti významně pomoci tzv. lékový záznam pacienta.

» Jaké jsou nejčastější problémy v užívání léků?

Vzájemný vliv léků, tzv. léková interakce, není překvapivě tím nejzávažnějším lékovým problémem, je až tak na 5. místě. Nejčastěji se setkáváme s neadekvátním dávkováním vzhledem k věku, váze pacienta nebo stavu jeho ledvinných a jaterních funkcí – stejnou dávku dostává třicátník i osmdesátník. Na druhém místě v pomyslném žebříčku jsou lékové problémy týkající se indikace léku, to znamená, že ani předepisující lékař, ani pacient nejsou schopni zdůvodnit, proč přesně je lék užíván. Třetí v pořadí jsou problémy s chybějícím lékem – pacient má stanovenou diagnózu, ale nikdo ji neléčí.

» Chápu, že se pacient nedokáže orientovat v tom, co a proč bere. Jak je ale možné, že to neví ani lékař?

Praktický lékař pochopitelně zná to, nač se který lék používá, ale problém je v tom, že pacient dostane lék od specialisty, ten ale mnohdy neuvede ani přesný důvod, ani doporučenou délku užívání léku. Může se pak stát, že pacient zbytečně užívá dlouhodobě lék, který už nepotřebuje a který může mít nějaké nežádoucí účinky. Já vždycky říkám, že každý lék, který je podáván zbytečně, je škodlivý a drahý. Nedávno jsme narazili na pacientku ve vysokém věku, která užívala antibiotické kapky do očí několik let, takové kapky se však obvykle užívají pouze několik dní. Toto sice není kritický lékový problém, ale určitě zatěžuje pacienta a zdravotní systém finančně.

vývoj nezastavíme a posun oboru farmacie klinickým směrem je nezbytný.

» Proměnila se tvá práce vlivem právě probíhající pandemie COVID-19?

Úplně dramaticky. Nemocnice Na Homolce je teď jednou z těch, kam se umísťují nakažení pacienti. Za poslední měsíc jsme museli nastudovat všechny klinické studie probíhající na léčích použitelných při léčbě COVID-19. Pro nemocnice jsme připravili doporučený postup léčby pro nakažené pacienty podle stupně závažnosti onemocnění. Relativně pozitivní na tomto viru je, že ačkoli je extrémně nakažlivý, smrtelnost na něj není naštěstí tak strašně velká. Počty mrtvých v Itálii vypadají děsivě, ale je to spíš vlivem selhání zdravotnického systému pod vysokým nápořem pacientů. Celosvětové procento smrtelnosti se pohybuje kolem 3,4 %, což je při porovnání např. s ebolou, na niž umře 80 % nakažených, významně méně. I přesto musíme být samozřejmě maximálně obezřetní, protože zatím na chorobu nemáme ani specifické léky, ani očkování.

» Zjistil jsi během pandemie něco překvapivého?

Vnímám ji jako obrovský test celé společnosti, který nás všechny v mnoha směrech prověří. Myslím si, že české zdravotnictví na tuto pandemii nebylo zpočátku dobře připravené, ale díky přijatým opatřením se postup epidemie zpomalil a získal se tak čas na obstarání roušek, léků a dalšího materiálního vybavení. V tuto chvíli jsme tedy lépe připraveni, než jsme byli před měsícem, ale jak to celé zvládneme, to teprve uvidíme, protože hlavní nárůst nakažených nás teprve čeká.

» Jak dlouho žiješ na Hradištku a co zde máš nejraději?

V listopadu 2011 jsme zde koupili domek a jeho výběr byl zcela náhodný – píchli jsme prstem mezi inzeráty. Lokalitu jsme znali a v porovnání s jinými místy v blízkosti Prahy se nám tu líbilo úplně nejvíce. Jsem rád, že můžeme naše dcery vychovávat právě tady, v bezpečí a obklopeni přírodou.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor zaznamenala LUCIE HAŠKOVÁ

Foto Nemocnice Rudolfa a Stefanie

HURÁ, DOSTAVĚNO!

A co budete dělat s tou druhou budovou? Tuto otázku jsem za poslední týdny slyšel několikrát. Hned za ní následuje další, zda nám nová přístavba nebude velká a my vlastně nebudeme vědět co s prostorem. Tedy, nebude nám velká a prakticky hned jsme ji chtěli z půlky používat, nebyť karantény.

Je nutné shrnout, co nám přestavba přinesla. V první řadě jsou to prostory pro zajištění vyšší celkové kapacity školy. Za druhé alespoň drobné organizační možnosti. Přibýlo nám pět nových tříd, které mohou sloužit až pro 30 žáků jednoho ročníku. K tomu dvě třídy, které jsou na dělenou výuku a nesmí v nich být více než 20 žáků najednou. K tomu slušný počet skladů a kanceláří. Mám radost, že je celá stavba velkorysá, zejména na následující období jednoho až dvou let.

Přehled počtu učeben

Naše škola má v současné době 15 tříd. Od září pravděpodobně jedna přibude, v dalším roce dvě. Plánujeme být školou s 18 třídami, tedy A i B v každém ročníku. Při třídách s vyšším počtem, ideálně od 20 žáků, oficiálně od 25, je nutno dělit výuku jazyků, čili půlku třídy poslat „někam“, nejlépe na chodbu. Suma sumárum 20 tříd naplníme každý den hravě už teď. A to je přesně počet, který jsme díky nové přestavbě získali. V budově z roku 2012 je 5 učeben, v budově z roku 2016 je 6 učeben, v přízemí původní budovy jsou 2 a v nové části 5 učeben a 2 menší na dělení. V celkovém součtu 20 tříd. Krásně to sedlo a my jsme za stávajících podmínek spokojeni.

Jsme schopni se dobře popasovat i s kancelářskými prostory a jsme rádi za skladové prostory. Přestože nám ve srovnání se školami s podobnou kapacitou budou stále ještě chybět zejména plně využitelné odborné učebny, k nim potřebné sklady a asi celková velikost, pořád říkám, že rozšíření školy v daných podmínkách bylo tím nejlepším řešením a jako škola jsme za to rádi. Všechno pomohlo a my doufáme, že se budeme moci trochu nadechnout. V hlavě už se nám rýsují reorganizační změny, přesuny.

Současná situace odsouvá slavnostní otevření nové budovy. Ale jakmile to půjde, rádi vás pozveme dovnitř.

Počty žáků a zaměstnanců

V naší škole je v současnosti 335 žáků, od září 2020 plánujeme nárůst cca na 370, během dalšího roku počítáme s dalším navýšením o 30–40 žáků. V září 2021 se doufám dostaneme na počet žáků, který snad nebude delší dobu překročen. Ale kdo ví. Nejplnější třídy mají oněch zmíněných 30 žáků. Nejvíce tříd má počty kolem 24–27 žáků ve třídě. V 1. a 5. ročníku je po 20 žácích ve třídě. Ti se mají. Jejich počty však bývají doplněny zejména přestupy do 6. ročníku. Pro pořádek, ve ško-

Škola je konečně hotová, ale děti nikde.

le je nyní 39 stálých zaměstnaných osob – učitelů, vychovatelek, asistentek a správních zaměstnanců. K tomu pár lidí na dohodu o provedení práce pro drobnější činnosti.

Zápis do prvního ročníku 2020

Vážení rodiče, v době vydání článku není ještě jasné, jak bude probíhat zápis a jeho organizace. Jasné je, že bude odsunut na nejpozdější možný termín, na dny 28. – 30. dubna. V rámci možností dáme vědět organizační podmínky alespoň dva týdny předem. Sledujte prosím web školy a web obce. Děkuji za pochopení.

Text: Mgr. ONDŘEJ HYNEK

JARNÍ ŠKOLKA BEZ DĚTÍ

Právě píší příspěvek do Zpravodaje a přemýšlím, co nám přinesou nejbližší dny a týdný. Školka je zavřená, v budově divné ticho, zahrada opuštěná... Ty prázdné a uklizené třídy až nahání strach. Dostávají se ke mně vzkazy rodičů, že se děti na školku ptají a těší se, až budou moci zase přijít. Moc mě to těší.

Jaro přišlo v době přerušného provozu MŠ, a tak jsme ani nevynesli Moranu. Doufám, že až se zase do školky vrátíme, vynahradíme si všechno na procházkách a na školkové báječné zahradě. Náš zřizovatel, obec Hradištko, nám pořídil vybavu na teplé dny.

Pergolu na zahradu a klimatizaci do dvou nejteplejších tříd. Nechali jsme pod pergolu položit dlažbu, opravit pískoviště, podlahy zahradních prvků... Teď už zahradě schází jen dětský křik.

Zápis dětí

Dívám-li se do budoucna, máme před sebou zápis do Mateřské školy Hradištko. Ten proběhne ve dnech 12. a 13. května 2020 v rozmezí 16.00 – 18.30 hodin. Doporučujeme vzít s sebou dítě, kterého se zápis týká. Budete si moci prohlédnout vnitřní prostory školky, venkovní areál s herními prvky a přítomné paní učitelky vám rády zodpoví dotazy. Děti si pohrají

a omrknou budoucí kamarády. S sebou nezapomeňte žádost o přijetí, evidenční list s doporučením pediatra (oboje ke stažení na www.skolkahradistko.cz nebo k dispozici ve školce), občanský průkaz zákonného zástupce a rodný list dítěte k nahlédnutí.

V současné době se mateřská škola nachází ve výjimce z maximálního počtu dětí. Ta ale na konci srpna skončí a my se vrátíme na původní čísla. Nepřekročitelná kapacita MŠ bude činit 73 dětí. Pokud se u nás budou vzdělávat děti s priznaným podpůrným opatřením (podporováno asistentem pedagoga), počet přijatých dětí se bude dále snižovat. Předpokládáme, že u nás zůstane asi deset dětí s odkladem povinné školní docházky. Množství uvolněných míst proto pro příští školní rok nebude velké. Bohužel je více než jisté, že mateřská škola z kapacitních důvodů nepřijme všechny žadatele. Děti budou přijímány dle výsledného bodového ohodnocení. Podrobnější vysvětlení a bodová kritéria najdete na webu školky nebo na vratech u vjezdu do areálu MŠ.

Nezbývá než všem popřát pevné zdraví a sluncem zalité jaro.

Text: MAGDA BÍLKOVÁ,
ředitelka MŠ Hradištko

ZAHÁJILI JSME PŮJČOVÁNÍ E-KNIH

V novém roce jsme v knihovně stihli uspořádat řadu zajímavých akcí – pokřtili jsme novou knihu o Hradištku, vyslechli si přednášku o Svatojánských proudech, relaxovali při muzikoterapii nebo zhlédli dokumentární film Očima fotografky.

Kromě jednorázových akcí se pravidelně koná klub deskových her, dámský klub, výuka angličtiny, klub pidičtenářů, jóga nebo virtuální univerzita třetího věku. Dle údajů ze statistického výkazu se v loňském roce konalo v knihovně neuvěřitelných 82 kulturních nebo vzdělávacích akcí. Z důvodu šíření koronavirové epidemie však bylo veškeré dění v knihovně přerušeno. Byli jsme nuceni odložit naplánované akce, jako je přednáška o Blízkém východu s B. Turečkem nebo přednáška a následný kurz pro seniory trénování paměti. Přerušeny byly pravidelné aktivity, účastníkům virtuální univerzity 3. věku bylo doporučeno domácí samostudium a děti letos budou ochuzeny o Noc s Andersenem. Na konci února jsme zahájili půjčování e-knih. Čtenáři s platnou registrací si mohou zdarma stahovat až tři knihy měsíčně, v nabídce našeho on-line katalogu je ke stažení téměř 9 000 titulů. Služba byla původně zamýšlena jako doplňková, protože většina čtenářů stále preferuje papírové knihy před elektronickými. Vzhledem k uzavření knihovny a přerušování výpůjčních služeb se tato forma čtení stala aspoň malou útěchou pro naše čtenáře.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

BELETRIE PRO DOSPĚLÉ:

P. Dvořáková – Vrány
J. Svěrák – Bohemia
A. Musilová – Černooká
H. Whitton – Sága rodu Reissovců
V. Otčenášek – Chrlič
G. Macmillanová – Chůva
D. Douglasová – Sestřičky
G. Liviero – Stezka v troskách
A. Doerr – Jsou světla, která nevidíme
N. Sparks – Spřízněná duše
J. Nesbø – Nůž
A. Marsons – Skryté karty

A. de la Motte – Konec léta
L. Di Fulvio – Sen, který se naplnil
T. Driscollová – Dárek na rozloučenou

NOVINKY PRO DĚTI A MLÁDEŽ:

M. Zahradníková – Kryštofovy nebetýčké maléry
D. Landsman – Kapitán Adorabl a bambitka černokněžníka Vorána
S. Young – Rocket: Tahání za ocas
K. Smolíková – Pozor, v knihovně je ko-cour!
C. Glynn – Zápisky z Rosewoodu
POPULÁRNĚ-NAUČNÁ LITERATURA:
B. Tureček – Světla a stíny islámu
B. Tureček – Blízký východ nad propastí
P. Čornej – Jan Žižka

KALENDÁRIUM

- 12. a 13. května 2020 od 16 do 18.30 h, MŠ Hradištko – **zápis dětí**
- sobota 16. května 2020 od 11 h, kemp Pikovice – **Trampské Pikovice**
- pátek 22. května 2020 v 19 h, knihovna Hradištko – **Za fasádou Blízkého východu – přednáška s Břetislavem Turečkem**
- neděle 2. června 2020 od 14 h, fotbalové hřiště TJ Slovan Hradištko – **Dětský den**
- pátek 14. června 2020 od 18 h, areál hasičské zbrojnice Hradištko – **poutovo-dechovková zábavička pod širým nebem**
- sobota 13. června 2020 od 13 h, náves Hradištko – **Hradištská pouť a večerní zábava**
- **Vzhledem k právě probíhající pandemii COVID-19 může dojít ke zrušení nebo posunutí termínu plánovaných akcí. Aktuální informace najdete v kalendáři na webových stránkách obce.**

ZA PTÁKY I CESTA DO VESMÍRU

Ve dnech 13. a 20. února se školní družina vydala na vycházku do okolí s místním myslivcem panem Zděnkem. Chtěli jsme se seznámit s druhy ptáků, které žijí v našem okolí. Původním cílem vycházky byl les, ale vzhledem k velmi větrnému počasí jsme se nakonec raději vydali na louku a do myslivecké chaty.

Pan Zdeněk nám velmi poutavě vyprávěl o množství dravých ptáků a sov, které můžeme vidět právě u nás. Pro některé bylo zajímavé zjištění, že zde žije i orel mořský, kterého bychom podle názvu asi čekali spíše někde v teplých krajích. Také jsme si povídali o velkém nebezpečí, které pro dravce představují dráty elektrického vedení, a že můžeme pomoci vyrobením a umístěním „berličky“, na niž dravec usedne, než vyrazí za svou kořistí. V myslivecké chatě jsme pak několik těchto berliček vyrobili a na zpáteční cestě jsme je společně umístili na okraj pole. Při druhé vycházce jsme se byli podívat i v bažantnici, což byl pro děti opravdu nešední zážitek.

Naše seznamování se zdejšími ptactvem ovšem neskončilo jen vycházkou. V družině jsme si pak o ptactvu ještě povídali, zkoumali jeho peří a nakreslili si plakáty s některými druhy ptáků.

Myslím, že tento den byl pro nás všechny velmi přínosný, děti se dozvěděly mnoho

nového, ale také zjistily, že spoustu toho už vědí. Ještě jednou bych ráda poděkovala panu Zděnkovi za jeho ochotu věnovat svůj volný čas našim dětem.

COSMOS DISCOVERY

V posledním únorovém týdnu jsme se školní družinou navštívili výstavu o kosmu. Do Prahy Holešovic jsme odjízďeli hned po obědě, abychom měli dost času si výstavu prohlédnout. Pan řidič nás vyložil před hlav-

ním vstupem na výstaviště. „Protáhnout“ děti od samotného vstupu až k výstavnímu pavilonu se ukázalo být poněkud komplikovanější vzhledem k tomu, že už zde začala Matějská pouť.

U vstupu na výstavu se nás ujaly slečny, které dětem rozdaly pracovní listy, do nichž měly sbírat razítka s písmeny, a zdůraznily, že kdo odevzdá správně vyplněnou tajenku, dostane sladkou odměnu. Je asi jasné, že od té chvíle děti nejvíce zajímala právě razítka.

Naše prohlídka začala v kinosále, kde nám promítli krátký film o objevování vesmíru. Pak už jsme se mohli sami procházet mezi vystavenými exponáty. Samozřejmě zde byly k vidění zmenšeniny raketoplánů a všelijakých vesmírných strojů, ale i přistávací modul v poměru 1:1, kde bylo opravdu hodně málo místa. Moc nás zaujaly skafandry a zjistili jsme, že vesmírné jídlo vůbec nevypadá lákavě a stravovat se takhle by nás vůbec nelákalo.

Z výstavy jsme odcházeli plni krásných dojmů, ale také poměrně utahaní, což se projevilo na zpáteční cestě v autobuse, kde všichni seděli nezvykle klidně.

Text a foto: JITKA MINAŘÍKOVÁ

NA LEDOVCI JE NEJKRÁSNĚJŠÍ VÝCHOD SLUNCE

Adam Maxa je 15letý závodník v alpském lyžování. Na Hradištku bydlí od dětství, i když oba jeho rodiče pocházejí ze Šumavy. Vzhledem k druhu sportu, jakému se věnuje, by považoval za výhodu bydlet na horách. I přesto je na Hradištku spokojený, líbí se mu zdejší příroda. Nevynechá žádnou příležitost, aby vzal kolo, vyjel si na Medník a pokochal se zdejšími výhledy na kopce. Protože právě kopce a hory jsou jeho životem.

Na lyžích stál poprvé ve dvou letech a už od první chvíle věděl, že chce závodit. Na lyžování se mu líbí, že je stále v přírodě, a především rychlost a adrenalin. Přesto mě zajímá, zda někdy neměl strach, například po pádu či zranění. „Bál jsem se jen občas, když jsem byl menší. Zranění jsem nějaká měl, ale nikdy to nebylo nic vážného.“ Jaké jsou hlavní předpoklady dobrého závodníka? „Musí to mít především v pořádku v hlavě. Když jedu, nesmím na nic myslet, musím jet bezhlavě. Je důležité, abych byl koncentrovaný a v klidu. Hlavně nesmím přemýšlet o tom, kolikátý skončím,“ vysvětluje.

Pokud máte představu, že Adam trénuje pouze v zimě, tak se mýlíte stejně jako já. Vypráví mi o letním lyžování na ledovci nebo o lyžování v kryté hale v Holandsku. Týdenní pobyt na ledovci absolvuje během roku zhruba pětkrát a lyžuje zde celé dny. „Vstáváme tak v půl páté ráno, abychom byli na sjezdovce co nejdřív. Trvá docela dlouho, než se dostaneme úplně nahoru, kde už nejsou běžní lyžaři, ale pouze závodníci. Na ledovcích jsou nejkrásnější východy slunce,“ popisuje. Závod se konají od prosince do března skoro každý víkend. V letošní sezóně jich bylo hodně zrušeno – nejprve kvůli nedostatku sněhu, a poté kvůli koronaviru.

Za svůj největší dosavadní úspěch považuje 2. místo v obřím slalomu na Zimní olympiádě dětí a mládeže v roce 2018 a letošní 5. místo ve slalomu z téže akce. V roce 2016 byl vyhlášen nejlepším sportovcem okresu Praha-západ v kategorii jednotlivci v anketě pořádané Českou unií sportu a Středo-

českým krajem. Letos se mu nejvíc dařilo na závodech v Karlově pod Pradědem, kde vybojoval 2. místo ve slalomu a 3. místo v obřím slalomu. V celkovém bodovém žebříčku skončil na 11. místě.

Přestože Adam obětuje sportu spoustu času, má ve škole výborné výsledky, na pololetním vysvědčení měl pouze tři dvojky. Letos je v deváté třídě, a tak se zároveň připravuje na přijímací zkoušky na gymnázium. „Zvládám to taky díky kamarádům, kteří mi posílají učivo,“ vysvětluje. To, že Adamův prospěch není samozřejmostí, si uvědomuje především jeho maminka Iva, učitelka angličtiny v místní základní škole. „Nejlepší závodníci v jeho věkové kategorii žijí od pod-

zimu do jara v Rakousku a jsou každý den na lyžích. Všechno podřizují své kariéře a do školy vůbec nechodí.“

Adamovu přípravu má na starosti více trenérů, ale tím hlavním je jeho otec, jeden z nejúspěšnějších českých reprezentantů v alpském lyžování (rozhovor s ním vyšel ve *Zpravodaji, zima 2013*). Protože znám mnoho případů, kdy rodiče nedokážou učit či trénovat vlastní děti, ptám se na jejich vzájemný vztah. Adama však moje otázka nijak nezaskočila, vyzařuje z něj naprostá spokojenost, ani stopa po nějaké revoltě teenagera, který chce jít svou vlastní cestou. Možná za to může i jejich klidná povaha, při rozhovoru s oběma máme pocit, že je jen tak něco nerozhodí.

Adam má ještě dva mladší sourozence – bratra Davida a sestru Magdu. David se kromě lyžování věnuje také zpěvu, je členem souboru Dětské opery Praha a pravidelně vystupuje v několika představeních. Magda hraje na klavír a chodí na balet a gymnastiku. Lyžování je pro ni zatím spíše okrajové, ale už i ona absolvovala několik závodů. Při výčtu všech jejích aktivit ve spojení s pracovními povinnostmi rodičů a péčí o dům a zahradu si nedokážu představit, jak celá rodina všechno zvládá. A věnovat se sportu, jako je alpské lyžování, navíc znamená cestování a velké finanční nároky. Zdá se však, že Adamův údiv nechápe, a na otázku, jak všechno dokážou všichni stihnout, odpovídá lakonicky „v pohodě“.

Příští rok postoupí Adam do kategorie juniorů a čekají ho i zahraniční závody. O své budoucnosti zatím představu nemá, ale jeho snem je soutěžit ve světovém poháru a na olympijských hrách. Přejeme mu, aby se jeho přání splnila.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ;
foto: archiv A. M.

„Ale neboj, holka, vono to zas bude dobrý...“

Tato věta mi zní v uších od chvíle, kdy jsem se naposledy rozloučila s milovanou sousedkou. A letí mi hlavou velké množství hladivých útržků. Nejdřív jak jsem v mládí často potkávala usměvavou paní, která v nezbytném šátku denně chodila pěšky z tiskárny, kde leta letoucí páčila ve starém sudu za fabrikou nepovedené obtisky. Nebo – když už nikde nebyly k sehnání – u paní Černé jsem vždycky dostala pár vajíček pro děti. A nejen to. Pokaždé, a to bych měla podtrhnout – po každé s nádvkem vlídného nebo povzbudivého slova. Když mi šla z tří kluků hlava kolem, stačilo si popovídat s touhle mámou, která děti dobře vychovala pět! A v mnohem horších podmínkách.

Nemohu pamatovat staré vyhlášené pikovické zábavy u Dolejších, ale od paní Černé dobře vím, které naše parádilky se neváhaly i během jedné zábavy dvakrát převléci, aby žádný z jejich nových modelů nezůstal ve skříni ladem. © Ale pamatuji se už na naše zahrádkářské plesy, kde sedávala paní Černá v rohu, radovala se i ze snítky rozkvetlého zlatého deště na stole, a dokonce to i celá veselá vytáčela na parketě. Anebo – když jsme v šíleném záchvatu hospodaření po svatbě odchováli dvě krůty a pak jsme si s nimi ani jeden nevěděli rady. Přišla paní Černá a bez mrknutí

oka jednou ranou usekla krůtě hlavu a vysvětlila mi (vytřeštěně), co dál. A také – jak netrpělivě očekávala každý nový zájezd do divadla nebo na výstavu nebo za památkami. Usměvavá, vlídná, skromná. Přes třicet let jsem každý den hned ráno přímo z okna ložnice sledovala úzký proužek kouře z komína, když paní Černá zatopila ve starém sporáku. V zimě, v létě – na plotně se pořád vařilo. Pokaždé, když jsem přišla, ležely na talířku lívance, bramboráky, placky. Všechno bylo v pořádku. Teď je všechno jinak, ale já si myslím, že by mi to řekla zas. Že

by mi řekla – nějak to přežít musíme, neboj, holka, zase bude dobře. A paní Černé jsem vždycky věřila.

Text: JANA CHADIMOVÁ;
foto: Hedvika Ježková-Czurdová

Jaká byla paní Černá? Vždycky laskavá, usměvavá, vždycky s dobrou náladou. Odešla velká pamětnice Pikovic. Budu na ni stále ráda vzpomínat a jsem moc ráda, že jsem ji v posledních letech mohla občas provázet na cestách po okolí.

M. POTOCKÁ

DIAMANTOVÁ SVATBA MANŽELŮ VEVEKOVÝCH

Dne 20. dubna 2020 oslaví manželé Marie a Václav Veverkovi 60 let společného života.

Za svůj dlouhý manželský život vychovali tři děti – syna Pavla, dcery Olgu a Hanku.

Podíleli se na výchově tří vnuků – Lukáše, Jakuba

a Pavla. V současné době se radují ze dvou pravnoučat, Toníčka a Fanouška. Do nadcházejících let jim přejeme hlavně zdraví a spokojenost.

JUBILANTI V ROCE 2019

90 let

Ludmila Skrbková

85 let

Anežka Dalibabová

Alena Stujová

Marta Dolejšová

80 let

Vlasta Trávníčková

75 let

Václav Volešák

Jitka Hájková

Marie Langová

Jiří Novotný

Lýdie Janošťáková

Ivan Mikeš

Pavel Pšenička

Zdeňka Kyselová

Bohuslava Valoušková

Miloslava Pešková

Margita Matoušková

70 let

Jitka Kotýnková

Jaroslav Vnouček

Ladislav Volešák

Eva Krátká

Rudolf Šindler

Jarmila Pokorná

Miloslava Zahálková

Václav Pangrác

Mirko Zach

Stanislava Fáberová

Jitka Hýnová

Foto:

Hedvika Ježková-Czurdová

VZPOMÍNKA NA ZDEŇKA EBRA

Podlouhé nemoci zemřel 27. ledna protektor našeho spolku Vltavan bratr Zdeněk Ebr ve věku 86 let.

Bratr Zdeněk vstoupil do Vltavana spolu s manželkou v roce 1977. Patřil mezi nejaktivnější členy, byl účastníkem brigád, pomáhal při stavbě klubovny v letech 1996-98 i při její rekonstrukci po povodních v roce 2020 a 2013. Po ztrátě raznice spolkového odznaku při povodni v roce 2002 se jako vyučený nástrojař ujal jejich výroby. Doma ve své dílně, prakticky na koleně, je vyřezával lupénkovou pilkou, výroba odznaku zabrala až 12 hodin. Bratr Zdeněk byl i společenský, účastnil se zábav, plesů, zájezdů a oslav trvání spolku. Měl kamarádkovou povahu a rád s námi poseděl při pátečních setkáních v klubovně.

Dlouhá léta pracoval ve výboru, od roku 2003 jako místopředseda a v roce 2014 byl jmenován protektorem spolku. Za svou dlouholetou činnost obdržel zlaté odznaky Vltavana Štěchovice, Davle, Prahy a Purkare. Byl také čestným členem Sboru dobrovolných hasičů v Hradištku a příznivcem fotbalového klubu Slovan Hradištko, kde nechyběl na žádném domácím zápase.

S bratrem Zdeňkem jsme se rozloučili 4. února ve Štěchovicích v kostele sv. Jana Nepomuckého. Připomínat nám ho budou fotografie na spolkových tablech a odznaky na klopách našich krojů.

Čest jeho památce!

Text: JAN SMÍŠEK,
Vltavan Štěchovice

ZIMNÍMU OBDOBÍ DOMINOVALY POŽÁRY

Od minulého vydání Zpravodaje si jednotka sboru dobrovolných hasičů Hradištko (JSDH Hradištko) připsala na své konto celkem 20 zásahů, z nichž necelou polovinu tvořily právě výjezdy k požárům, které stejně jako minulý rok postihovaly zejména rekreační objekty. Nouze však nebyla ani o dopravní nehody či spadlé stromy blokuující průjezd na pozemních komunikacích.

K jednotlivým zásahům podrobněji:

k nejzávažnějším požárům rekreačních objektů nutno zařadit zejména ten, ke kterému došlo v nočních hodinách dne 5. prosince 2019 v údolí říčky Kocáby, kde kompletně lehla popelem dřevěná chata a kde bylo navíc podezření, že v ní zůstal majitel (podezření se naštěstí nepotvrdilo). Další chata vzplála dne 13. prosince 2019 na Rajchardově a nacházela se v místě, které bylo velice špatně dostupné pro požární techniku, což průběh hasebních prací poměrně dost ztěžovalo. K zatím poslednímu požáru chaty se vyjízďelo 6. března 2020 na Masečín, kde naštěstí

Z roční statistiky

Jelikož ve sledovaném období skončil rok 2019, zpracovala JSDH Hradištko stručné statistické vyhodnocení tohoto roku: jednotka během něj vyjela celkem 56x, což je nový „rekord“ v počtu výjezdů za rok. V 15 případech se jednalo o dopravní nehody, stejným počtem byly zastoupeny i požáry; 23 zásahů tvořily technické a ostatní pomoci a ve 3 případech se jednalo o planý poplach. Ve 35 případech z oněch celkových 56 došla JSDH Hradištko na místo události jako první zasahující jednotka, jako druhá pak došla celkem jedenáctkrát. Celkový čas, který JSDH Hradištko strávila na zásazích, byl

73 hodin a 36 minut. V průměru k zásahu během roku 2019 vyjízďelo 7 hasičů, přičemž průměrná hodnota času stráveného u zásahu činí 23 hodin na 1 hasiče (ten nejpilnější má na svém kontě víc než 60 hodin). Vzhledem k těmto číslům a skutečnosti, že se ani jednou nestalo, že by jednotka z jakéhokoliv důvodu k nahlášené události nevyjela, lze považovat rok 2019 z hlediska plnění úkolů JSDH Hradištko za velice úspěšný.

Jak asi čtenář již tuší, kromě výjezdů k požárům a dalším událostem se JSDH Hradištko i v uplynulém období pravidelně scházela na cvičeních a při údržbě hasičské techniky. Zejména v poslední době byla cvičení zaměřena na problematiku dopravních nehod, které začaly tvořit podstatnou část zásahů jednotky. Současně 5 členů JSDH Hradištko absolvovalo v únoru 2020 jednodenní stáž na stanici HZS ČR Jílové u Prahy.

Akce pro veřejnost

V průběhu zimy se oba sbory dobrovolných hasičů působící v naší obci věnovaly též organizaci akcí pro veřejnost. SDH Hradištko se podílel na přípravách a realizaci Hradištského adventu, dále zorganizoval tradiční soutěž v hasičských nezbednostech nazvanou Memoriál Mirka Filipa (25. ledna 2020) a podílel se ve spolupráci se ZŠ Hradištko na uspořádání hasičsko-učitelského plesu dne 15. února 2020.

SDH Pikovice jako každý rok zajistil vánoční stromek pro svou část obce (tentokrát pro něj bylo vybráno nové, důstojnější umístění), uspořádal dne 7. prosince 2019 tradiční Mikulášskou besídku pro děti a také zorganizoval již 4. ročník Pikovického masopustu, který se uskutečnil 29. února 2020.

Text a foto: ZDENĚK PROŠEK

oheň nenapáchal příliš velké škody. V případech dalších výjezdů k požárům se jednalo o požár kontejneru, požár ve sklepě, požár kůlny a dvakrát šlo o planý poplach.

K dopravním nehodám vyjízďela JSDH Hradištko za uplynulé období celkem šestkrát, a to nejčastěji v průběhu listopadu 2019, kdy došlo na celkem 4 zásahy (2 ve Slapech a 2 ve Štěchovicích). V odpoledních hodinách 7. ledna 2020 pak jednotka vyjízďela k vážně vypadající nehodě dvou vozidel na silnici mezi Měchenicemi a Sloupem a 12. února 2020 k vyproštění kamionu, který sjel ze zledovatělé silnice do příkopu.

O spadlé stromy se postarala zejména větrná smršť Sabine, která se přehnala přes naši republiku dne 10. února 2020, kdy JSDH Hradištko vyjela celkem pětkrát (dvakrát na silnici mezi Hradiškem a Pikovicemi, jednou na silnici mezi Hradiškem a Třebším, jednou do Davle a jednou do Štěchovic). Těto sérii zásahů předcházela likvidace stromu, který zablokoval místní komunikaci v Hradištku v polovině prosince 2019.

ŘÍZENÍ DOPRAVY ČLENY JEDNOTKY SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Při jednom ze zásahů JSDH Hradištko dne 10. 2. 2020, kdy byly likvidovány stromy hrozící pádem na silnici mezi Hradiškem a Třebším, došlo k poměrně nebezpečné situaci. Kvůli odstranění stromů musela být na několik minut silnice úplně uzavřena, což nerespektoval jeden z řidičů, který šikarpou objel hasičské vozidlo blokuující průjezd a riskantní a agresivní jízdou, při níž ohrozil svůj život (a též život zasahujících hasičů, kteří takovou bezohlednost nečekali), projel místem zásahu těsně před tím, než na silnici dopadl jeden z likvidovaných stromů. I když se patrně nejednalo o některého z našich sousedů, rádi bychom touto cestou všem připomněli, že podle § 75 odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), jsou profesionální i dobrovolní hasiči oprávněni usměrňovat pokyny provoz na pozemních komunikacích v případě, že je to nezbytné v souvislosti s řešením mimořádné události (což byl přesně výše popsán případ). Nerespektování takových pokynů hasičů je pak samozřejmě přestupkem a je trestáno podle zmíněného zákona.

Kromě výše uvedeného je potřeba si uvědomit, že pokud hasiči dočasně uzavřou nějaký úsek pozemní komunikace, nečiní tak opravdu z dlouhé chvíle, ale právě kvůli ochraně života, zdraví, případně majetku (ať už svého, nebo osob, kterým přijeli na pomoc, nebo i řidičů, kteří by se mohli při průjezdu místem zásahu dostat do ohrožení). Děkujeme všem, kteří toto respektují.

Text: ZDENĚK PROŠEK

JDE SE VEN

Zájmový spolek Jdeseven z. s., byl založen v roce 2018 za účelem vybudování volnočasového rodinného parku, kterým bychom chtěli podpořit venkovní aktivity obyvatel všech věkových kategorií. Naším spoluobčanům by tak vznikla možnost smysluplného trávení volného času a tento společný prostor může napomáhat rozvoji veřejného života, sportu a zdraví v naší obci.

Lokalita nově vznikajícího parku se nachází na začátku obce Hradištko v blízkosti řeky Vltavy, konkrétně nedaleko vodního díla Štěchovice, a to podél ulice K Přehradě na obecním pozemku p.č. 700/13. Jedná se o klidné místo, v blízkosti turistické naučné stezky a místní asfaltové komunikace která je hojně využívána k procház-

kám, setkávání maminek s kočárky, učení dětí na kolech, bruslích či posezení na lavičkách s přáteli.

Prostor tohoto parku plánujeme rozčlenit na několik na sebe navazujících zón, kde například jedna bude tvořena aktivními prvky jako jsou venkovní posilovna, lanové centrum z akátového dřeva či houpačky.

DOBA TŘETÍHO VĚKU

Přišel seniorský věk a s ním i otázka, co budu doma dělat celé dny? Vždy jsem měla ráda procházky v okolí, ale sloužily nejvíce k pročištění mysli a k protažení těla po pracovním týdnu. Celý život jsem pracovala v týmu lidí. Proto mě napadlo spojit příjemné s užitečným a zkusit dát dohromady partu lidí na společné procházky. Oslovila jsem vrstevnice s podobnými zájmy.

Uvědomila jsem si, že jsem Hradišťankou od narození, ale Hradištko a jeho okolí neznám z pohledu zajímavosti a historie. V roce 2016 jsme s děvčaty utvořily partu cca 15 seniorek (maximum k realizaci cest hromadnou dopravou) a vycházky za zdravím a poznáváním mohly začít. Mimo letních prázdnin a zimního období vyrážíme jednou v týdnu do zajímavých a krásných míst v Hradištku a v okolí. I Hradišťákům je třeba osvěžit bohatou historii. Hlavně nám pomohly naučné stezky, kterými jsme zahájily. Žijeme v historicky zajímavé a geologicky rozmanité lokalitě. Prochodily jsme a navštívily nespočet zajímavých míst. Těžko vybrat nejkouzelnější výhled, nejkrásnější jarní nebo podzimní stráně, potoky, řeky nebo nejzajímavější místa, vesnice s kostelíky. Prošly jsme oboustranně okolím Sázavy, oblíbené nejen vodáky, Vltavy, romantické Kocáby, prošly naučné stezky, navštívily blízka městečka,

města a jejich muzea např. Nový Knín, Dobříš, Sedlčany, Neveklov, Chotilsko, Jílové. Uchvátil nás kostelík Chvojen u Konopiště, štěchovický a slapský kostel, kostel ve Vysočém Újezdu. Některá místa nás lákají opakovaně, ale stále se nám nabízejí další místa k objevování.

Naše vycházky nás všechny obohatily i o nová přátelství a zajímavá setkání. Všem vzkazujeme, chovejme se k sobě a k přírodě ohleduplně, aby si mohla i další generace říct: „V tom důchodu je krásně.“

Text: OLUŠE HOŠKOVÁ

V další bude stranou umístěn altán, kde bude možné v klidu posedět s přáteli a využít třeba blízkého piknik pointu.

V současné době má náš zájmový spolek požadován celkem o čtyři granty. Dva jsou z participativního rozpočtu Středočeského kraje a dva z programu nadace ČEZ. Tyto granty se týkají jak financování samotných herních prvků, altánu apod., tak i například výsadby nových stromů a zbudování solárního veřejného osvětlení včetně instalace dobíjecí stanice pro elektrokola, koloběžky, mobilní telefony a jiné.

Víme, že náš plán je poměrně časově a finančně náročný, ale jsme přesvědčeni, že pokud tento nově vznikající rodinný park bude zejména pro mládež důvodem říci si aspoň jednou „jde se ven“, tak má naše úsilí smysl. Budeme velice rádi za jakoukoliv podporu a těšíme se na vaše nápady, podněty i připomínky.

Text: MIROSLAV TRHLÍK

KONEČNĚ SPOLU A HLAVNĚ „ZDRAVÍ“ NA TRAMPSKÝCH PIKOVICÍCH

To je motto letošních Trampek Pikovic, na které se tolik těšíme a doufáme, že situace, jež nás sužuje v dnešních dnech nejvíce, rychle skončí a náš život se dostane zpět do zajatých kolejí.

Festival Trampské Pikovice byl, je a vždy bude bránou do festivalové sezóny, a tak jako rozkvetlý kandík na stránkách Medníku potěší oči jarních turistů, tak festival potěší diváky skvělou hudbou a neopakovatelnou atmosférou. Letos se první tóny rozezní v 11.00 v sobotu 16. května 2020, tak jako vždy na louce pikovického tábořiště. Zahrají ti nejlepší ze současné trampské, folk a country scény. Budeme opět rýžovat zlato, vytvoříme dva nové české rekordy a poměříme vytrvalostní síly ve zbrusu nové soutěži Železný tramp. Samozřejmostí jsou dobroty k jídlu a pití, stánkový prodej zaměřen na trampskou tematiku. Jako vždy se pojede plavba Babičky Mary, po níž budeme vyhodnocovat nejlepší kostým. Jako každoročně, tak i letos je možné v areálu festivalu stanovat od pátku do neděle.

Součástí programu je vystoupení významných osobností našeho regionu a od některých se dočkáme i nějaké té písničky. Prostě vše, na co jste zvyklí a máte tolik rádi, plus spousta lákavých novinek. Držme si všechny trampské palce, ať nám to letos vyjde.

Těší se na vás organizátoři Martina a Tom Tichých

P.S. Děkuje všem, kdo se na přípravách podílí, zejména Obecnímu úřadu Hradištko za podporu.

PO BABIČCE KLOKOČÍ...

V životě používáme mnoho výrazů, aniž bychom si uvědomovali jejich původní význam. Například nejrozšířenější pozdrav „ahoj“ má svůj původ v latinské předloze vzdávání pocty Ježíši Kristu – Ad HOnorem Jesus. Používáme mnoho citoslovcí, které pocházejí zase ze zbožných projevů našich předků i současných věřících, i když mohou připadat současným věřícím urážlivá.

Podle paní Šimečkové z Ústavu pro jazyk český AV ČR „jde o citoslovce vyjadřující překvapení nebo podiv“ jako jéžíš, marja apod. Podobně na tom je i růženec, který zavěšený za zpětným zrcátkem v autě poukazuje na křesťanskou víru majitele, nebo je to amulet, nebo jen prostá výzdoba? Nevím. Rovněž nevím, co vedlo pány Suchého a Šli-

tra počátkem šedesátých let minulého století k použití slova „klokoč“ ve své hezké písničce. Nechci být v roli žáčka, který má za domácí úkol popsat, co daný básník svými verši chtěl vyjádřit. Takový problém s významem jednoho slova řešili starší studenti ve filmu „Marečku, podejte mi pero“ a kdo film viděl, ví, jak to dopadalo. Ovšem význam spojení „po babičce klokoč“ mne (a nejen mne) vede k domněnce, že měli na mysli růženec a ne porost v babiččině zahrádce.

Růženec jako pomůcka

Modlitba svatého růžence je v katolické církvi meditativní, tudíž dlouhá. Je oblíbená zejména babičkami. Modlitba spočívá, kromě jiného, v opakování pěti desítek modlitby „Zdrávas Maria“, kde v každém desátku se doprostřed textu vkládá nějaká událost ze života Ježíše. Např. „...požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého, Ježíš, kterého jsi v Betlémě porodila...“ Na počítání tolika opakování byla vymyšlena pomůcka – růženec. Je to řetízek, na kterém je 5 desítek kuliček. Skupiny deseti kuliček jsou odděleny mezerami s kuličkou uprostřed mezery. Z kruhu tvořeného řetízky vybíhá krátký řetízek s křížkem a třemi kuličkami. Modlíci drží kuličky mezi prsty a počítá opakování jednotlivých modliteb. Růženec se vyrábí z různých materiálů. Jedním z nich jsou i semena rostliny klokoč zpeřený.

Klokoče jsou opadavé keře a stromy se vstřícnými lichozpeřenými listy s opadavými palisty. Listy se obvykle skládají ze tří nebo pěti lístků. Květy jsou oboupohlavné. Plodem je tenkostěnná nafouklá tobolka připomínající

cí měchýřek a pukající na vrcholu každého plodolistu. Semena jsou jasně žlutá až hnědá. Některé druhy klokoče jsou v Česku celkem zřídka pěstovány jako okrasné dřeviny, nápadné zejména jemnými zvonkovitými květy a na podzim nafouklými plody. Množí se semeny nebo odkopky, ale podle mých zkušeností se semenům moc klíčit nechce za podmínek, které jsem jim poskytl. Jméno pochází ze slovesa klokotat, protože ve zralých tobolkách chřestí, klokotají ve větru.

Místa výskytu

Klokoč zpeřený (*Staphylea pinnata*) je jediným evropským druhem z asi 13 druhů rodu *Staphylea*. Vzácně se vyskytuje i v Česku. Původní je pouze v okolí Pálavy. Přesto se po něm jmenují i sídla, např. Klokočí je obec v okrese Přerov, Semily či Brno-venkov. Tato vzácná rostlina se vyskytuje i na Hradištku v soukromých zahrádkách. Několik keřů ještě roste nad zámekovou zdí u rybníčku. Jsou však silně utiskovány náletovým černým bezem. Určitě si zaslouží ochranu vyřezáním bezu. V Praze jej najdeme na Spořilově a podle webu prostor-ad.cz i na Medníku. O porostu klokoče na vrchu Chotuc se zmiňuje již botanik T. Haenke (1761-1817). Vrch Chotuc u Křince na Nymbursku je údajně místo magické, osídlené za kultury halštatské, nebo halštatsko-laténské. Měly se tu sléstat na sabat i čarodějnice, v nové době pak tu

zaznamenali magické kruhy v obilí. Zdejší pohanským praktikám čelila církev v 13. století vybudováním poutního kostela.

Vyskytuje se v Erbenových verších v baladě Svatební košile:

*Ho, ten růženec z klokočí
jako had tebe otočí!
zúží tě, stáhne tobě dech:
zahod' jej pryč – neb máme spěch!*

Jako u téměř každé rostliny se klokoč nevyhnul podezřením z magických vlastností kombinovaných s křesťanskými zvyklostmi. Pokud půjdete 1. května na mši s devětkrát posvěcenou větvíčkou klokoče, poznáte čarodějnici podle kopyta, které má místo nohy. Taký pokud někde naleznete poklad a hodíte naň růženec z klokočových semen, už se nemůže propadnout do země a je váš. Hůl z klokoče zkracuje vzdálenosti, neuhodí do vás blesk a nohy nebolí. Klokočí pomáhá proti hmyzu. Stačí na Květnou neděli šlehat s posvěcenými proutky po obydlí a říkat „Pryč hosti bez kostí!“. To platí ale pouze na Zelený čtvrtek. Tyto proutky odeženou, případně zahubí i vodníka. Plody klokoče sbírané 29. září a nošené u sebe mají výborné vlastnosti – chrání od nemocí, rozmnožují majetek a chrání věrnost manželů. Byly k dostání – s garancí – ještě v 60. letech 20. století na trhu v Békéscsabé v Maďarsku. Na obrázku je kvetoucí keř na Spořilově nad kostelem (prostor-ad.cz) a semena v otevřené tobolce.

Text: VLADIMÍR GLASNÁK

O zastávkách a odpadech

Vážená redakce,

pozorně čtu každé číslo Zpravodaje, a tak mi neunikl článek v posledním čísle, který se týkal autobusových zastávek v naší obci.

Rozmanitost je sice hezká věc a jistá uniformita je mnohdy na škodu, ale trochu bych se zamyslela i nad jistou účelností a komfortem pro lidi stojící na těchto zastávkách. Myslím, že moderní čisté zastávky jsou pěkné, ale takové, které cestující opravdu ochrání před nepřízní počasí, a přesto jim neznemožní výhled na příjezdající autobusy. Tzn. takové, které mají i prosklené boky, aby se lidé nebáli schovat se do nich bez toho, aby neviděli nebo nebyli viděni. Např. ve zděné zastávce na Hradištku u rybníčku stojí uvnitř opravdu málokdo, protože přesně naplňuje to, že je z ní špatně vidět a působí dost stísněným dojmem a slouží spíše jako „úkryt“, ale rozhodně ne pro cestující.

Návštěva Hradištko očima Katji z Ukrajiny

Kufr je připraven, lístek na autobus Hust-Praha držím v ruce, s mými dcerami domluveno – máma nebude doma jen týden a na oplátku přiveze z Prahy veškerý dobroty a hezký šatičky. Tak můžu jet za manželem, který pracuje v Česku jako stavbař. Cesta je 853 km dlouhá a trvá odpoledne a celou noc. Ráno jsem na Hradištku. Je to menší, ale velmi hezká vesnice: klid, komfort a čistota. Tyto tři věci vidím v Čechách všude – na cestě, v obchodě, na procházce, v autobuse, v přírodě, na poště, v knihovně atd. Jsem učitelka a škola je moje láska. Překvapení z návštěvy místní základní školy nemá meze, takovou světlost, hezkou a perfektní školu jako v Hradištku jsem už dávno neviděla!

Na rozdíl od Ukrajinců se mi Češi zdají celkem spokojení a šťastní lidé. Je to jasné – na rozdíl od nás žijí v bezpečí a mají hezkou a jistou budoucnost. To mě těší, chtěla bych tu totiž žít. Nevím, ale jak rychle všechno zařídíme na Ukrajině. Je mi 35 let a přežila jsem už dvě revoluce (2004 a 2013–14). Teď už šest let bojujeme s Ruskem. Jak dlouho to ještě bude trvat, nikdo neví.

Mně jako Ukrajinku, cizinku v Česku, zajímá všechno – vzdělávání, medicína, příroda, doprava, móda, kultura a mnoho dalšího. Často vidím podobnost v architektuře, mentalitě, slovních obrazech, chuti na dobré jídlo. Není se čemu divit – v období první republiky byla Podkarpatská Rus součástí Československa. Během svého pobytu tady mám velkou výhodu – mluvím dobře česky. A všechno, co mě zajímá, můžu zjistit od lidí, kteří si se mnou rádi popovídají. A řeknu vám, že tyto krásné rozhovory, setkání a příběhy byly nejpříjemnějšími dojmy z návštěvy Hradištko.

KATJA HOLBAI

Bohužel se musíme v okolí těchto zastávek vypořádat i s kuřáky, kteří byli zákonem vyzváni z těchto prostor, a tak vesele znečišťují nedopalky okolí těchto zastávek, myslíme tedy i na ně (a nebojme se je i pokárat). I když nevím, zda všem odpadkové koše budou říkat, že nedopalky by mohli hodit právě do nich.

A ještě k té uniformitě, výrobci nabízejí rozmanitou škálu různých modulů, ze kterých se dá jistě vybrat ten správný a drobnými detaily ho ozvláštnit tak, aby to byla právě „ta jedinečná“ zastávka.

Jinak bych chtěla moc poděkovat všem, kteří přispívají do Zpravodaje, v poslední době mě moc baví články pana Auterského, který myslím velmi vtipnou formou (např. třídění krabiček od kaviáru a následné tísňové startky) nabádá nás všechny k třídění odpadu.

K problematice odpadů bylo napsáno již mnoho, ale samozřejmě jednou stránkou je obdoby, kdy prostory kontejnerů slouží spíše nám, stálým obyvatelům (spíše zimní měsíce), a pak nastane větší část roku, kdy se naše obec „nafoukne“ o tisíce chatařů a kontejnery a jejich okolí vypadají každý víkend jako po nájezdu rozrušených tlup. Myslím, že valná část lidí se chová prostě tak, že ke kontejneru dojde a nechá u něj veškerý obsah odpadu, který přivázejí, bez ohledu na to, zda je v kontejnerech místo či není a bez myšlenky, zda v nějakém jiném koutu obce je kontejner prázdnější či ne.

Moc mě zlobí lidé (a bohužel i místní), kteří stále nepochopili, že shrabané listy a větve opravdu nejsou komunálním odpadem a vysloveně číhají na čtvrtek, kdy bude kontejner prázdný, aby ho následně zaplnili tímto biologickým odpadem. PROSÍM NEDĚLEJTE TO! Vím, že plápolající ohně (samozřejmě v obci určených dnech) nejsou také nic moc, ale nikdo nemá snad tolik větví, aby nemohl párkrát za rok udělat menší oheň. Přijet ke stanovišti kontejnerů a nacpat pytel s plasty do komunálu, protože se nevejde do žlutého kontejneru, to už považují opravdu za vrchol. Někteří z nás jsou prostě jiní a nevdají jim to.

Do sběrného dvora, který je vzorně udržován, každý zřejmě zamíří až v době, kdy už má opravdu něco většího, a jeho návštěvy nejsou u chatařů tak hojné i proto, že uvíznou na „kartičkách“, kterými by se správně měli prokazovat. Zkuste se jen zeptat, kolik chatařů má tuto „kartičku v pohotovosti“ a využije sběrného dvora třeba při odjezdu z chaty. O povědomosti chatařů o místních vyhláškách (klid v neděli a o svátcích a doba na pálení) ani nemluvě. Vědí, nebo spíše nechtějí vědět? Proč se s nimi o tom sousedsky nepobavit, nebudme prosím stále tak lhostejní a neberme to jako „pružení“. Zajistíme si tak klid a pořádek, který nám všem (aspoň doufám) není cizí.

Všem přeji pevné zdraví, hodně jarního sluníčka a třídění zdar!

KATEŘINA CIENCIALOVÁ

NAŠEL SE PES

„Našel se pes!“ Vždy, když tato věta zazní na chodbě obecního úřadu, začnu se rosit. „Co to zase bude za zabijáka?“ je moje první myšlenka. Sednu do auta, kde mám standardní odchytovou výbavu (misku na vodu, piškoty a vodítko) a vyrazím pro bestii.

Většinou se s trhačem hned skamarádíme a já ho za to, že mne nesežral, odvezu do útulného kotce ve sběrném dvoře. Tam si jorkšíra nafotím, kouknu na obojek, jestli nemá známku nebo kontakt na pánička, naleju mu čerstvou vodu a pac a pus. Teprve teď začíná anabáze s hledáním majitele. Informaci o dezertérovi umístíme na stránky obce, já ještě na Facebook a doufáme, že se informace o nalezenci dostane k majiteli. Zatím se nám to pokaždé podařilo.

Jsou maličkosti, které by pomohly problém zaběhnutých psů vyřešit. Tak zaprvé, ne každý pes, který okolo vás proběhne, je zatoulaný, protože někteří mají svou trasu, po které každý den projdou, a zase se spokojeně vrátí domů. Tak hned každého psa nezavírejte doma a nevolejte. Zadruhé, při hledání majitele nejvíc pomůže, když má dotyčný tulák na obojku známku a nejlépe telefonní číslo na majitele. Za třetí, od 1.1.2020 vzniká majiteli psa povinnost čipování. V té souvislosti vás chci požádat o zaregistrování čipu

v některé z databází a nahlášení čísla čipu na obec, kde máme seznam psů se základními údaji. Velmi nám tím pomůžete.

Text a foto: JIŘÍ AUTERSKÝ

**Obecní knihovna Hradištko
vás zve na besedu
s BŘETISLAVEM TUREČKEM**

ZA FASÁDOU BLÍZKÉHO VÝCHODU

**Pátek 22. května 2020
v 19 hodin**

Pohled do muslimské společnosti bez příkras i očeňování.
Jak fungují rodiny? Jak islám ovlivňuje postavení žen?
Co si muslimové skutečně myslí o Západu?

Břetislav Tureček - novinář a vysokoškolský učitel. Blízkým východem se zabývá déle než čtvrt století, napsal o něm čtyři knihy.

Obecní knihovna Hradištko, Chovatelů 500, <http://knihovna.hradistko.cz>,
knihovna@hradistko.cz, tel. 731 658 505

TRAMPSKÉ PIKOVICE 16. 5. 2020 11 - 23

SAMSON a jeho
NEZMAŘI
TAXMENI
PACIFIK
MARIEN

TERRAKOTA

JITKA VRBOVÁ

PRAŽEC, NÁPLAVA

T.S. SEŠLOST PRAHA

KAMARÁDI STARÉ ŘEKY

PABĚRKY MARKO ČERMÁKA

Výherce Pražského kola Porty a výherce předkola Pikovic

**Bohatý doprovodný program
pro děti i dospělé:**

soutěž **ŽELEZNÝ TRAMP**
vytvoření dvou nových českých rekordů
rýžování zlata, jízdy na koních
skákací hrad, trampolína
závodů na koloběžkách
plavba s babičkou Marry
promluví významní hosté
stánkový prodej
výborné jídlo a pití
možnost stanování

www.trampskepikovice.cz, info@trampskepikovice.cz, tel.: 608 151 001

Vstupné 300 Kč, předprodej 250 Kč, na předkole 200 Kč, děti do 15ti let a ZTP ZDARMA
festival se koná na veřejném tábořišti v Pikovicích

Partneři:

Poděkování:

Mediální Partneři:

HASICÍ PŘÍSTROJE

**Pro vaši ochranu vašich domů, chat, aut
a majetku vám nabízím k prodeji kvalitní hasicí
přístroje od českých prodejců Tepostop,
Hastex, Kovoslužby.**

**LEVNĚJI NEŽ NABÍZEJÍ
SAMI VÝROBCI NA INTERNETU.**

**Jsem osoba odborně způsobilá, poradím vám,
jak s druhem hasicího přístroje, tak s jeho umístěním,
montáží a následnou kontrolou a tlakovou zkouškou.**

**Pro firmy jako revizní technik hasicích přístrojů
nabízím povinné roční kontroly, revize
a tlakové zkoušky dle zákona č.246/2001 Sb.**

Dále nabízím:

- roční kontroly
- opravy nástěnných hydrantů, požárních klapek
- školení z bezpečnosti práce a požární ochrany
- školení obsluhy manipulačních vozíků
- školení obsluhy jeřábníků a vazačů
- zpracování dokumentace z bezpečnosti práce a požární ochrany
- případná pomoc při pracovních úrazech a při státních kontrolách

VÁCLAV ROUČKA

**Benešovská 51, 252 09 Hradištko
tel.: 728 252 674,
e-mail: roucka.vaclav@tiscali.cz**

CENÍK INZERCE VE ZPRAVODAJI

Zpravodaj vychází čtvrtletně v nákladu 1 200 výtisků a je zdarma distribuován do každé domácnosti. Zpravodaj podporuje podnikatelské aktivity subjektů působících v naší obci a jejich inzerci a oznámení zveřejňuje formou bezplatné služby (max. 25 % strany A4). Přednostně je umísťována placená inzerce.

Inzeráty zasílejte na adresu

redakce@hradistko.cz

ve formátu txt, rtf, doc, psd, tif, ai, cdr, jpg (v případě jpg bez předchozích zásahů do obrázku), v případě hotových inzerátů ve formátu pdf (tisková kvalita, nejlépe PDF/x-1a), a to vždy do konce měsíce předcházejícímu vydání Zpravodaje (tj. do konce února, května, srpna a listopadu).

Platná inzerce (ceny bez DPH):

- celá stránka A4 2 000 Kč
- 1/2 stránky A4 1 500 Kč
- 1/4 stránky A4 1 000 Kč
- 1/8 stránky A4 500 Kč
- jednosloupcový inzerát 200 Kč

f) řádková inzerce

jeden řádek – tučné písmo 25 Kč
další řádek – obyčejné písmo 20 Kč
(jeden řádek = 40 znaků)

Rozměry inzerátů:

- celá stránka A4 190 x 277 mm
- 1/2 stránky A4 190 x 136 mm
- 1/4 stránky A4 92,5 x 136 mm
- 1/8 stránky A4 92,5 x 65,5 mm
- jednosloupcový inzerát š. 57 mm

A

1/1 strany
190 x 277 mm

B

1/2 strany
190 x 136 mm

C

1/4 strany
92,5 x 136
mm

D

1/8 strany
92,5 x 65,5 mm

E

jeden
sloupec

RIZIKOVÉ KÁČENÍ ŘEZY STROMŮ TĚŽBA DŘEVA

Petr Hašek
tel. 776 807 935
www.rafanforest.cz

VYHLÁŠENÍ KONKURZU Obec Lešany vyhláší dne 19. 3. 2020

konkurz na obsazení vedoucího pracovního místa
ředitel/ka příspěvkové organizace
zřizované obcí Lešany:

Základní škola a mateřská škola Lešany, okres Benešov,
IČ: 70990751, se sídlem: Lešany 42, 257 44 Netvořice

POŽADAVKY:

- vzdělání a pedagogická praxe dle zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
- příslušná praxe podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) tohoto zákona,
- občanská a morální bezúhonnost
- dobrá zdravotní stav
- znalost školských předpisů a školské problematiky
- organizační a řídicí schopnosti
- výhodou praxe na málotřídní škole a doporučení od předchozího zaměstnavatele

NÁLEŽITOSTI K VÝBĚROVÉMU ŘÍZENÍ:

- ověřené kopie dokladů o dosaženém vzdělání
- přehled praxe potvrzený posledním zaměstnavatelem
- strukturovaný životopis
- koncepte dalšího rozvoje ZŠ a MŠ Lešany (maximálně 3 strany A4),
- motivační dopis
- výpis z Rejstříku trestů (ne starší 3 měsíců),
- lékařské potvrzení o zdravotní způsobilosti k vykonávání funkce (ne starší 2 měsíců),

NABÍZÍME:

- Zřizovatel nabízí možnost přidělení obecního nájemního bytu
- Profesní perspektiva
- Zázemí zavedené instituce
- nástup dohodou nejpozději 1. 8. 2020

Příhlášky s požadovanými doklady zasílejte doporučeně do 15. 5. 2020
na adresu: Obec Lešany, Lešany 23, 257 44 Netvořice nebo doručené
do podatelny Obecního úřadu Lešany.

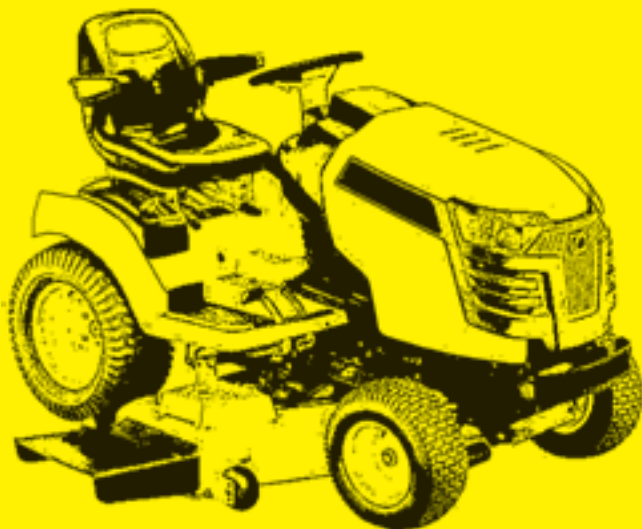
Zahradnikcz

SERVIS ZAHRADNÍ TECHNIKY

**PIKOVICE,
Dlážděná 67**

Servis zahradních strojů a údržba zahrad. Provádíme kompletní servis zahradních strojů. Instalace robotických sekaček. Výměna olejů/broušení a vyvážení nožů/příprava na sezonu/prodej strojů. Provádíme údržbu zahrad. Příprava zahrady na robotickou sekačku. Sekání trávníků/ stříhání plotů /kácení stromů/sázení trávníků/a veškeré zahradnické práce.

Najdete nás na adrese.

SERVIS

Tel.: 723 905 614

Po-Čt 9:00 – 16:00

Pá 9:00 – 15:00

ZAHRADNICKÉ PRÁCE

Tel.: 602 444 240

Po-Pá 8:00 – 18:00

TJ SLOVAN HRADIŠTKO POŘÁDÁ

DĚTSKÝ

DEN

NEDĚLE

31. 5. 2020

**OD 14.00 HODIN
NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI**

HASIČI A OBEC HRADIŠTKO

POŘADAJÍ

POUŤOVOU ZÁBAVU

POD ŠIRÝM NEBEM

SOBOTA 13. ČERVNA 2020

V AREÁLU HASIČSKÉ ZBROJNICE

od 20:00 hodin

O MUZIKU K Tanci A POHODĚ SE PO CELOU
AKCI POSTARÁ

PETR URBÁNEK

JAKO HLAVNÍ HOST VYSTOUPÍ KEPELA

ROCK AUTOMAT

VSTUPNÉ - 150 Kč • PÍPY SE BUDOU UZAVÍRAT V NEDĚLI RÁNO
ZA KUROPĚNÍ • PIVO BUDEME TOČIT I DO VAŠICH DONESENÝCH
PŮLLITRŮ • OBČERSTVENÍ BUDE PO CELOU ZÁBAVU ZAJIŠTĚNO

HASIČI A OBEC HRADIŠTKO

POŘADAJÍ PRŮZKUMNOU

**POUŤOVO - DECHOVKOVOU
ZÁBAV IČKU**

POD ŠIRÝM NEBEM

PÁTEK 14. ČERVNA 2020

V AREÁLU HASIČSKÉ ZBROJNICE

od 18 do 21 hodin

K Tanci A DOBRÉ NÁLADĚ ZAHRAJE

**DECHOVÁ HUDBA
MILANA ZEMANA**

VSTUPNÉ - ZDARMA • OBČERSTVENÍ PO CELOU ZÁBAVU ZAJIŠTĚNO
AKCE JE URČENA PŘEDEVŠÍM PRO MILOVNÍKY DOBRÉ DECHOVKY. PŘIJĎTE SE
POBAVIT. VAŠE ÚČAST ROZHODNE, JESTLI SE ZE ZKOUŠKY STANE PĚKNÁ TRADICE

